കേരള പ്രൈവററ് കോളേജ് ടീച്ചർ

AKPCTA

ജേർണൽ 1982 ഫെബ്രുവരി

കേരള പ്രൈവററ് കോളേജ് ടീച്ചർ

**അഖിലകേരള പ്രൈവററ് കോളേജ്
അധ്യാപക സംഘടനയുടെ മുഖപത്രം**

R. No. M-36025/81

Reg. No. KL/TV(N) 237

നമ്പർ : 35

വില:

ഒററപ്രതി:–75 പൈസ

വാർഷികവരിസംഖ്യ–7.50 രൂപ

പത്രാധിപസമിതി :

പി. രവീന്ദ്രനാഥ്

എൻ. എം. ജോസഫ്

എൻ. ഭാർഗവൻ

വി. നാരായണൻകുട്ടി

ജി. മാധവൻനായർ

എം. ആർ. ചന്ദ്രശേഖരൻ

വി. എൻ. മുരളി (ചീഫ് എഡിററർ)

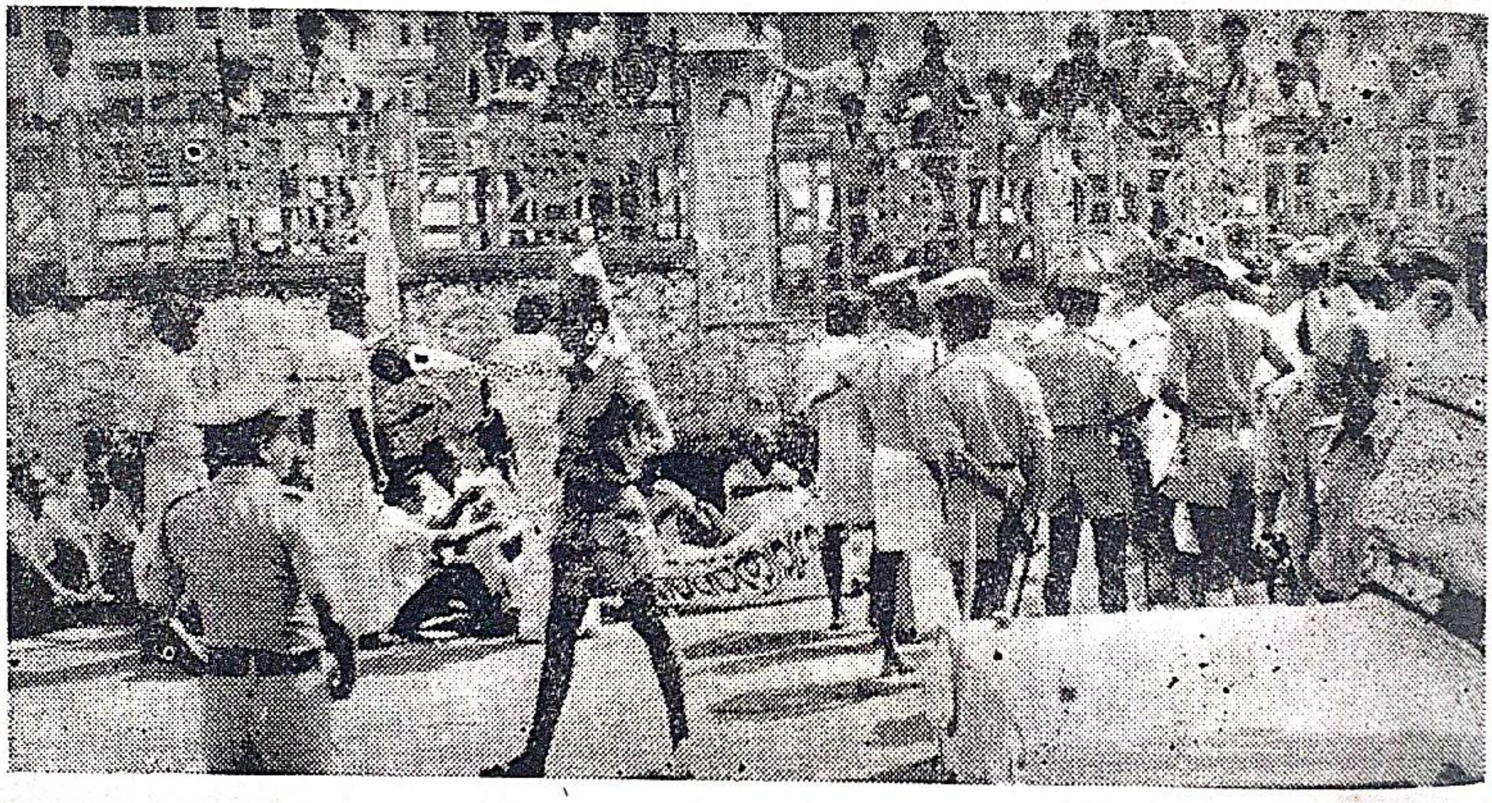

ആരെയാണ് അറസ്ററ് ചെയ്യേണ്ടത് ?

ചങ്ങനാശ്ശേരി എൻ. എസ്. എസ്. ഹെഡ് ഓഫീസുപടിക്കൽ ഉപവാസസത്യഗ്രഹം നടത്തിയ അധ്യാപകരെ പോലീസ് അറസ്ററ് ചെയ്യുന്നതാണ് രംഗം. അപ്പോഴും റോഡു നിറഞ്ഞു നിന്ന് മാനേജ്മെൻറ് ഗുണ്ടകളും ആക്രമണം അഴിച്ചു വിടുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

ജനാധിപത്യാവകാശങ്ങളുടെമേൽ എൻ. എസ്. എസ്. മാനേജുമെൻറിൻെറ കടന്നാക്രമണം

സ്വാതന്ത്ര്യ സ്നേഹികളേയും ജനാധിപത്യ വിശ്വാസികളേയും ആകെ ഞെട്ടിക്കുന്ന സംഭവമാണ് ജനുവരി 23ന് ചങ്ങനാശേരിയിൽനടന്നത്. എൻ. എസ്. എസ്. മാനേജുമെൻറ് ദിവസംപ്രതിനടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന സ്ഥലം മാറ്റങ്ങൾകൊണ്ട് പൊറുതിമുട്ടിയ അധ്യാപകർ, ഇതവസാനിപ്പിക്കണമെന്നും, പൊതുതത്വം ഇക്കാര്യത്തിലുണ്ടാകണമെന്നും, ആവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ട് സമാധാനപരമായിട്ടാണ് മാനേജുമെൻറു പടിക്കൽ ഉപവാസസത്യാഗ്രഹം നടത്തിയത്. നേരത്തെ മാനേജുമെൻറിന് നോട്ടീസ് നൽകിയിരുന്നു. പോലീസിനേയും വിവരം അറിയിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ ജനാധിപത്യത്തെ ഭയക്കുന്ന മാനേജുമെൻറ് സത്യാഗ്രഹത്തിനെത്തിയ അധ്യാപകരെ കടന്നാക്രമിച്ചു. നിരവധി അധ്യാപകർക്ക് മർദ്ദനമേറ്റു. പോലീസാകട്ടെ സമാധാനപരമായി ധർണ്ണ നടത്തിയ അധ്യാപകരെ അറസ്റ്റുചെയ്തു. റോഡ് ബ്ലോക്കു ചെയ്തുനിന്ന് അസഭ്യവർഷം നടത്തുകയും മർദനമഴിച്ചുവിടുകയും ചെയ്ത ഗുണ്ടകൾക്ക് അതൊക്കെ ചെയ്യാനുള്ള സംരക്ഷണവും പോലീസ് നൽകി. നീതിബോധമുള്ള ആരേയും അമ്പരപ്പിക്കുന്ന നടപടിയാണ് പോലീസിൻെറ ഭാഗത്തു നിന്നുണ്ടായത്.

എൻ. എസ്. എസ്. മാനേജ്മെൻറിൻെറ ഏതെങ്കിലും പ്രത്യേകാവകാശത്തേയോ അധികാരത്തേയോ ചോദ്യം ചെയ്തു കൊണ്ടല്ല അധ്യാപകർ സത്യാഗ്രഹം നടത്തിയത്. അധ്യാപകരെ സ്ഥലം മാറ്റുന്നത് ഒരു പൊതുതത്വത്തിൻെറ അടിസ്ഥാനത്തിലായിരിക്കണമെന്നതാണ് പ്രധാന ആവശ്യം. ഇന്ന് സ്ഥലം മാറ്റങ്ങളിൽ വ്യാപകമായ അഴിമതികളുണ്ട്. ഈ വർഷം തന്നെ ഇരുപതിലധികം പൊതുലിസ്റ്റുകളിറങ്ങി. ഒറ്റയ്ക്കൊറ്റക്കുള്ള സ്ഥലമാറ്റങ്ങൾ വേറെയും. യാതൊരു വ്യവസ്ഥയുമില്ലാതെ നടന്നു വരുന്ന ഈ ഏർപ്പാട് അവസാനിപ്പിക്കണമെന്നേ അധ്യാപകർ പറയുന്നുള്ളു. ഇരുപതും ഇരുപത്തഞ്ചും വർഷങ്ങളായി കുറെ അധ്യാപകർ ഒരു കോളേജിൽ തന്നെ ഇരിയ്ക്കുകയും, എ. കെ. പി. സി. ടി എ പ്രവർത്തകരായ ബഹുഭൂരിപക്ഷം അധ്യാപകരും നിരന്തരം സ്ഥലം മാറ്റപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നതാണ് ഇന്നത്തെ സ്ഥിതി. ഇതിനു മാറ്റം വരണമെന്നും എല്ലാവർക്കും ബാധകമാകുന്ന പൊതുതത്വങ്ങൾ ഇക്കാര്യത്തിൽ ആവിഷ്കരിക്കണമെന്നുമാണ് എ. കെ. പി. ടി. എ ആവശ്യപ്പെടുന്നത്. ഇതിനു വേണ്ടി കഴിഞ്ഞൊരു വ്യാഴവട്ടക്കാലമായി എ. കെ. പി. സി. ടി. എ പ്രക്ഷോഭരംഗത്താണ്. നിരന്തരം നടത്തിയ സമരത്തിൻെറ ഫലമായി മാനേജുമെൻറും യൂണിവേഴ്സിറ്റിയും അധ്യാപക പ്രതിനിധികളും ഒരുമിച്ചിരുന്ന് ചർച്ച ചെയ്ത് ചില പൊതു തത്വങ്ങൾ ആവിഷ്കരിച്ചു പക്ഷേ എന്തു ഫലം? മാനേജുമെൻറ് അതനുസരിക്കാൻ തയ്യാറായില്ല. കഴിഞ്ഞ ഫെബ്രുവരിയിൽ നടന്ന പൊതുപണിമുടക്കിലും ഇത് പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു ഡിമാൻറായിരുന്നു. അന്ന് ഗവൺമെൻറുമായുണ്ടാക്കിയ ഒത്തുതീർപ്പിൻെറ അടിസ്ഥാനത്തിൽ സ്ഥലംമാറ്റങ്ങൾക്ക് പൊതുതത്വം ആവിഷ്ക്കരിക്കുന്നതിനായി മന്ത്രിതല ചർച്ച നടന്നു. പക്ഷേ അവിടേയും മാനേജുമെൻറിൻെറ പിടിവാശിനിറഞ്ഞ നിലപാടുമൂലം പ്രശ്നപരിഹാരമുണ്ടായില്ല. എന്നുതന്നെയല്ല ഈ കാലയളവിൽ നിരന്തരമായ സ്ഥലംമാറ്റങ്ങൾ നിർബാധം തുടരുകയും ചെയ്തു. ഈ സാഹചര്യത്തിലാണ് മാനേജുമെൻറു പടിക്കൽ ഉപവാസസത്യാഗ്രഹം നടത്താൻ എ.കെ.പി.സി. ടി. എ. തീരുമാനിച്ചത്.

മാർച്ച് ആദ്യവാരത്തിൽ ചർച്ച

കഴിഞ്ഞ ഫെബ്രുവരി മാസത്തിൽ നടന്ന പണിമുടക്കു സമരത്തോടനുബന്ധിച്ച് കോളേജ് അധ്യാപക സമരസമിതിയുമായി സർക്കാർ ഉണ്ടാക്കിയ കരാർ പൂർണ്ണമായും നടപ്പിലാക്കുവാൻ സത്വര നടപടികൾ സ്വീകരിക്കണമെന്നും, ഭവനനിർമ്മാണ വായ്പ, മെഡിക്കൽ റീ ഇംപേഴ്സ്മെൻറ് തുടങ്ങിയ ആനുകൂല്യങ്ങൾ അനുവദിക്കണമെന്ന് ആവശ്യപെട്ടുകൊണ്ട് എ. കെ. പി. സി. ററി. എ നേതാക്കളായ പ്രൊഫ. പി. രവീന്ദ്രനാഥ്, പ്രൊഫ. എൻ. എം ജോസഫ്, പ്രൊഫ. ടി. ഗോപാലകൃഷ്ണൻ, പ്രൊഫ. ആർ. രവീന്ദ്രൻ നായർ, എന്നിവർ ചേർന്ന് വിദ്യാഭ്യാസ മന്ത്രിക്ക് നിവേദനം സമർപ്പിച്ചു. പുതിയ കോളേജുകൾ അനുവദിച്ചിട്ടുള്ള സാഹചര്യത്തിൽഷിഫ്ററ് ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള കോളേജുകളിൽ വർക്കുലോഡിൽ കുറവു വരികയാണെങ്കിൽ സർവീസിലുള്ള അധ്യാപകർക്ക് സർവീസ് പ്രൊട്ടക്ഷൻ നൽകണമെന്നും, മൂന്നു ഡെ: ഡയറക്ടർ ഓഫീസുകളിലും ഇന്നു സ്വീകരിക്കുന്ന ചട്ടങ്ങൾഏകീകരിക്കണമെന്നും, കൊല്ലം ഡെ: ഡയറക്ടർ ഓഫീസിൽ ശമ്പള ബില്ലുകളും കടിശിക ബില്ലുകളും അനാവശ്യമായി വച്ചുതാമസിപ്പിക്കുന്ന പ്രവണത അവസാനിപ്പിക്കുവാൻവേണ്ട നടപടികൾ ഉടനെ കയ്കൊളളണമെന്നും, മൂന്നു ഡെ:ഡയറക്ടർമാരും, കോളേജിയേററു ഡയറക്ടരും, അദ്ധ്യാപക സംഘടനാ പ്രതിനിധികളും ഉൾപ്പെടുന്ന ഒരു കോൺഫറൻസ് ഈ മാസം തന്നെ വിളിച്ചു കൂട്ടണമെന്നും നിവേദനത്തിൽ ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. സ്ഥലം മാററങ്ങൾക്ക് തത്വങ്ങൾ ആവിഷ്കരിക്കണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ട് എൻ. എസ്. എസ്. ഹെഡാഫീസിനു മുൻപിൽ ധർണനടത്തിയ അദ്ധ്യാപകരെ മാനേജുമെൻറു നടത്തിയ ക്രൂരമായ മർദ്ദനത്തേയും പോലീസിൻെറ പക്ഷപാതപരമായ പെരുമാററത്തേയും കുറിച്ച് അന്വേഷിക്കണമെന്നും ധർണയുടെ പേരിൽ ചങ്ങനാശ്ശേരി, പന്തളം എന്നീ കോളേജുകളിൽ നിന്ന് സ്ഥലം മാററിയ അദ്ധ്യാപകരുടെ സ്ഥലം മാററം റദ്ദു ചെയ്യണമെന്നും നിവേദക സംഘം ആവശ്യപ്പെട്ടു. മാർച്ച് ആദ്യവാരത്തിൽ തന്നെ അധ്യാപക പ്രതിനിധികളുമായി ചർച്ച ചെയ്ത് ഉടനടി തീരുമാനങ്ങൾ കൈക്കൊള്ളാമെന്ന് ബഹു: മന്ത്രി നിവേദക സംഘത്തിന് ഉറപ്പു നൽകി.

ഇതിനുമുമ്പും പല മാനേജുമെൻറുകളുടേയും മർദ്ദനമുറകളെ അതിജീവിച്ചാണ് അധ്യാപകപ്രസ്ഥാനം വളർന്നതും അവകാശങ്ങൾനേടിയെടുത്തതും. ഇന്ന് അധ്യാപകരെ കടന്നാക്രമിക്കുന്ന മാനേജുമെൻറും അവരുടെ കിങ്കരൻമാരും ഒരു കാര്യം ഓർത്തിരിക്കുന്നതു നന്ന്. മാനേജർക്കുണ്ടായിരുന്ന വിപുലമായ അവകാശാധികാരങ്ങൾ എങ്ങനെ നഷ്ടപ്പെട്ടു? കൈവശമിരുന്ന അധികാരങ്ങൾ തോന്നിയരീതിയിൽ ദുരുപയോഗപ്പെടുത്തിയതുകൊണ്ട്തന്നെ. അവശേഷിക്കുന്ന അധികാരവും നിങ്ങൾക്ക് നഷ്ടപ്പെടാൻ പോകുകയാണ്. കാരണം ആ അധികാരവും നിങ്ങൾ വേണ്ടത്ര ദുരുപയോഗപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട്.

സ്ഥലംമാററത്തിന് പൊതുതത്വമുണ്ടാകണമെന്നുപറയുമ്പോൾ മാനേജുമെൻറ് വെറളിപിടിക്കേണ്ട കാര്യമില്ല. എല്ലാ അധ്യാപകരേയും ഒരേപോലെ കാണാൻ കഴിവുള്ള ഒരു മാനേജുമെൻറും ഇക്കാര്യത്തിൽ ഭയപ്പെടേണ്ടതുമില്ല. അധ്യയന നിലവാരം മെച്ചപ്പെടുത്തുന്നതിനും, കോളേജന്തരീക്ഷം സൗഹാർദ്ദപൂർണ്ണമാക്കുന്നതിനും ഏറെ സഹായിക്കുന്ന ഒന്നാണിത്. പക്ഷേ മാനേജുമെൻറിൻെറ പരിശ്രമം പ്രശ്നങ്ങൾ പരിഹരിക്കാനല്ല പ്രത്യുത അധ്യാപകരുടെ അവകാശസമരങ്ങൾ തകർക്കാനും അവരെ ഭിന്നിപ്പിക്കാനുമാണ്; അതുവഴി അഴിമതിയും കൈക്കൂലിയും തുട

(ശേഷം 22-ാം പേജിൽ)

ഒരു മാനേജുമെൻറിൻെറ ഗുണ്ടാവിളയാട്ടം

വഴി നടക്കാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനുവേണ്ടി വൈക്കം ക്ഷേത്രപരിസരത്ത് ജനങ്ങൾ നടത്തിയ സമരത്തിൽ നേതൃത്വപരമായ പങ്കു വഹിച്ചയാളാണ് ശ്രീ. മന്നത്തു പത്മനാഭൻ. പക്ഷേ അദ്ദേഹത്തിൻെറ അനുയായികളെന്നു മേനിനടിക്കുന്ന ആളുകൾ വഴിയരികിലിരുന്ന് ഉപവാസസത്യാഗ്രഹം നടത്തിയ അധ്യാപകരെ തല്ലിച്ചതച്ചു. തെറിവിളിച്ചു. പോലീസിനെക്കൊണ്ട് അറസ്റ്റു ചെയ്യിച്ചു.

മുൻകൂട്ടി നോട്ടീസ് നൽകിയിട്ടാണ് ജനുവരി 23–ന് ചങ്ങനാശേരിയിലുള്ള എൻ. എസ്. എസ്. ഹെഡ് ഓഫീസ് പടിക്കൽ അധ്യാപകർ ഉപവാസ സത്യാഗ്രഹത്തിനെത്തിയത്. സ്ഥലംമാററത്തിന് പൊതുതത്ത്വമുണ്ടാക്കുക തുടങ്ങിയ പ്രധാനപ്പെട്ട ആവശ്യങ്ങളുന്നയിച്ചുകൊണ്ടായിരുന്നു സത്യഗ്രഹം. പോലീസിനേയും വിവരം അറിയിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ എൻ. എസ്. എസ്. പ്രേമികളെന്ന് സ്വയം നടിക്കുന്ന ചിലർ ഈ സമയത്ത് ഓടിനടന്ന് ഗുണ്ടകളെ സംഘടിപ്പിക്കുകയായിരുന്നു. ഇരുന്നൂറോളം വരുന്ന അധ്യാപകരെ നേരിടാൻ അഞ്ഞൂറോളം ഗുണ്ടകളെ തലേന്നേ തയ്യാറാക്കി. എൻ. എസ്. എസ്. ജനറൽ സെക്രട്ടറിയും ചില ഡയറക്ടർ ബോർഡംഗങ്ങളും അവരെ അഭിസംബോധനചെയ്ത് നിർദ്ദേശങ്ങൾ നൽകി. പിന്നീട് അവർക്ക് വേണ്ടതൊക്കെ നൽകി നേരത്തെതന്നെ ഹെഡ് ഓഫീസ് പരിസരത്ത് ചാക്കഴിച്ചു വിട്ടു. റോഡരുകിൽ ധർണക്കായി പന്തലിടാൻ അവർ അനുവദിച്ചില്ല. ബാനറുകളും ബോർഡുകളും നശിപ്പിച്ചു. സത്യാഗ്രഹത്തിൽ പങ്കെടുക്കാനിരുന്ന ചങ്ങനാശ്ശേരി പരിസരത്തുള്ള അധ്യാപകരുടെ വീടുകളിൽക്കയറി ഭീഷണിമുഴക്കി. ഹോസ്ററലിൽക്കയറി വിദ്യാർത്ഥികളേയും ഭീഷണിപ്പെടുത്തി. എൻ. എസ്. എസ്. ഹെഡ്, ക്വാർട്ടേർസ് തകർക്കാൻ അധ്യാപകർ വരുന്നുവെന്ന് 'ഗീബൽസു'മുറയിൽ വ്യാജപ്രചാരണം നടത്തി. പോലീസിനെ അവിഹിതമായി സ്വാധീനിച്ച് അധ്യാപകരുടെ മൈക്ക് പെർമിഷൻ റദ്ദാക്കി. അങ്ങിനെ 'അർദ്ധരാത്രിയിലെ കുടപിടിത്തം'പലതും തലേന്നേതന്നെ മാനേജുമെൻറുള്ളിലെ 'കോക്കസ്'' നടത്തി.

ഇതുകൊണ്ടൊക്കെ അധ്യാപകർ ഭയന്നുപോകുമെന്നും അവർ ധർണ്ണയുപേക്ഷിച്ച് പമ്പകടക്കുമെന്നുമൊക്കെയാണ് ഗുണ്ടാവിളയാട്ടം സംഘടിപ്പിച്ചവർ കരുതിയത്. പക്ഷേ അവർക്കു തെററുപററി. പരാക്രമികളായ പല മാനേജുമെൻറുകളോടും ധീരതയോടെ പോരാടി അവകാശങ്ങൾ നേടിയെടുത്തിട്ടുള്ള അധ്യാപകർ ഇതൊക്കെ അറിഞ്ഞിട്ടും വിരണ്ടുപോയില്ല. മാനേജ്മെൻറിൻെറ പ്രകോപനങ്ങളിൽ സമനില വെടിഞ്ഞതുമില്ല. ബസ്സിൽ ഹെഡ് ഓഫീസ് പടിക്കൽ വന്നിറങ്ങിയ പല അധ്യാപകരേയും ഗുണ്ടകൾ കയ്യേററം ചെയ്തു. പ്രൊഫ. ടി. ഗോപാലകൃഷ്ണൻ, കെ. ജി. രാമൻപിള്ള, വി. യു. എബ്രഹാം, പി. എ. സാധുജൻ, പി. ജെ. ജയിംസ് എന്നിങ്ങനെ പലരേയും മാനേജ്മെൻറിൻെറ 'ജനാധിപത്യബോധം' കടന്നാക്രമിച്ചു. ധർണ ഇരുത്തില്ല എന്ന പിടിവാശിയിലായിരുന്നു ഗുണ്ടകളുടെ ആക്രമണം.

ചങ്ങനാശ്ശേരി ജംഗ്ഷനിൽ ഒത്തുകൂടിയ അധ്യാപകർ ഭീഷണിയുടെ മുമ്പിൽ പതറുന്നവരായിരുന്നില്ല. അവർ ബാഡ്ജ് ധരിച്ച് ആവശ്യങ്ങളെഴുതിയ പ്ളക്കാർഡുകളേന്തി ആവേശകരമായി മുദ്രാവാക്യം മുഴക്കി ധർണാസ്ഥലത്തേക്ക് നീങ്ങി. എ. കെ. പി. സി. ടി. എ. പ്രസിഡൻറ് പ്രൊഫ. പി. രവീന്ദ്രനാഥ്. ജനറൽ സെക്രട്ടറി പ്രൊഫ. എൻ. എം. ജോസഫ്, വൈസ് പ്രസിഡൻറ് പ്രൊഫ. നന്ദിയോട് രാമചന്ദ്രൻ, സെക്രട്ടറിമാരായ പ്രൊഫ. ആർ. രവീന്ദ്രൻനായർ,

പ്രൊഫ. കെ. ചിണ്ണൻകുട്ടി, ട്രഷറർ പ്രൊഫ. എൻ. ഭാർഗവൻ, സിൻഡിക്കേറ്റംഗങ്ങളായ പ്രൊഫ. ടി. ഗോപാലകൃഷ്ണൻ, പ്രൊഫ. വി. നാരായണൻകുട്ടി, കോ-ഓർഡിനേഷൻ സെക്രട്ടറി ഡോ. പി. എസ്. പണിക്കർ എന്നിവരുടെ നേതൃത്വത്തിലാണ് ജാഥ നീങ്ങിയത്. പലതരത്തിലുള്ള ഭീഷണിയും മർദ്ദനവുമെല്ലാം പ്രയോഗിച്ചിട്ടും പിന്നോട്ടുമാറാതെ അധ്യാപകർ ജാഥയായി വരുന്നതു കണ്ടപ്പോൾ ഗുണ്ടാത്തലവൻമാരായ തേവള്ളി മാധവൻപിള്ളയ്ക്കും ഭാസ്കരൻനായർക്കും കണക്കുകൂട്ടൽ തെറ്റി. ഉടനേതന്നെ റോഡിനു കുറുകെ അവർ അനുയായികളേയും കൊണ്ടുനിൽപ്പായി. അവർക്കു സംരക്ഷകരായി പോലീസും. ഹിന്ദു കോളേജിന്റെ മുമ്പിൽ വച്ച് ഗുണ്ടാസംഘവും പോലീസും അധ്യാപകരുടെ ജാഥയെ തടഞ്ഞു. ജാഥാംഗങ്ങൾ റോഡരുകിലിരുന്ന് സത്യാഗ്രഹം ആരംഭിച്ചു. അഞ്ഞൂറോളംവരുന്ന ഗുണ്ടകൾ റോഡു നിറഞ്ഞുനിന്ന് തെറിവിളിക്കുകയും ഭീഷണിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോഴും 'സ്ഥലം മാറ്റങ്ങൾക്ക് പൊതുതത്വം ആവിഷ്കരിക്കുക' 'അഴിമതി അവസാനിപ്പിക്കുക' തുടങ്ങിയ മുദ്രാവാക്യങ്ങൾ അധ്യാപകർ ഉച്ചത്തിൽ മുഴക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. സത്യഗ്രഹമാരംഭിച്ച അധ്യാപകരെ കടന്നാക്രമിക്കാനായിരുന്നു ഗുണ്ടാവിളയാട്ടക്കാരുടെ പിന്നത്തെ പരിശ്രമം. പല അധ്യാപകർക്കും കല്ലേറു കൊണ്ടു നന്ദിയോടു രാമചന്ദ്രൻ, എൻ. എം. പൗലോസ്, ജോസഫ് പുത്തൻപുര തുടങ്ങിയവർക്കു പരുക്കുപറ്റി. സത്യഗ്രഹികൾക്ക് അഭിവാദ്യമർപ്പിക്കാനെത്തിയവരേയും ഗുണ്ടകൾ വെറുതേവിട്ടില്ല. വിവിധ വിദ്യാർത്ഥി സംഘടനയിൽപ്പെട്ടവർ ആക്രമണത്തിനിരയായി. ഫോട്ടോഗ്രാഫറേയും മർദ്ദിച്ചു.

സമാധാനപരമായി ധർണ്ണനടത്തിയ അധ്യാപകർക്ക് സംരക്ഷണം നൽകേണ്ട പോലീസ് ആചുമതല നിറവേറ്റിയില്ല. എന്നു മാത്രമല്ല ധർണയിരുന്ന അധ്യാപകരെ നിരന്തരം ഭീഷണിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. ഭീഷണികൊണ്ടു പ്രയോജനമില്ലെന്നു കണ്ടപ്പോൾ അവർ അധ്യാപകരെ അറസ്റ്റുചെയ്ത് പോലീസ് സ്റ്റേഷനിലേയ്ക്കുകൊണ്ടുപോയി. അധ്യാപകരേയും വിദ്യാർത്ഥികളേയും മർദ്ദിച്ചവർക്കെതിരേ കേസ്സെടുക്കണമെന്ന ആവശ്യം ചെവിക്കൊള്ളാൻ പോലീസ് തയ്യാറായില്ല. ഉച്ചയ്ക്ക് രണ്ടു മണിക്കാണ് അധ്യാപകരെ വിട്ടയച്ചത്.

ചങ്ങനാശ്ശേരിയിൽ വമ്പിച്ച പ്രതിഷേധയോഗം

സമാധാനപരമായി ധർണ നടത്തിയ അധ്യാപകരെ മർദിച്ച എൻ. എസ്. എസ്. മാനേജ്മെന്റു നടപടിയെ അപലപിച്ചു കൊണ്ട് ധർണാ ദിവസം വൈകിട്ട് ചങ്ങനാശ്ശേരി കവലയിൽ വമ്പിച്ച പ്രതിഷേധ യോഗം നടന്നു. റോഡരുകിലിരുന്ന് ധർണ നടത്താനുള്ള അവകാശത്തെപ്പോലും കടന്നാക്രമിച്ച മാനേജ്മെന്റിന് ശക്തമായ തിരിച്ചടി നേരിടേണ്ടി വരുമെന്ന് യോഗത്തിൽ പ്രസംഗിച്ചവർ മുന്നറിയിപ്പു നൽകി. വി. ആർ. ഭാസ്കരൻ (കൺവീനർ. ഐക്യട്രേഡ് യൂണിയൻ കമ്മിറ്റി) മത്തായി (എൻ. ജി. ഒ. യൂണിയൻ) കെ. എൻ. ബാബു (സമരസഹായ സമിതി) വി. പി. മാത്യു (കെ. ജി. ടി. എ) പ്രൊഫ. പി. രവീന്ദ്രനാഥ്, പ്രൊഫ. ആർ. രവീന്ദ്രൻ നായർ, പ്രൊഫ. എൻ. എം. ജോസഫ്, പ്രൊഫ. വി. നാരായണൻകുട്ടി, തോളൂർ ശശിധരൻ എന്നിവർ പ്രതിഷേധ യോഗത്തിൽ സംസാരിച്ചു.

ഹിന്ദുകോളേജിൽ പഠിപ്പു മുടക്ക്

മാനേജ്മെന്റ് ഗുണ്ടകൾ, ധർണ നടത്തിയ അധ്യാപകരേയും അവർക്ക് അഭിവാദ്യമർപ്പിക്കാനെത്തിയ വിദ്യാർത്ഥികളേയും മർദ്ദിച്ചതിൽ പ്രതിഷേധിച്ച് ജനവരി 25-ാം തീയതി ഹിന്ദു കോളേജ് വിദ്യാർത്ഥികൾ പഠിപ്പു മുടക്കി പ്രകടനം നടത്തി. പിന്നീട് ചേർന്ന അവരുടെ യോഗം, അക്രമികളുടെ മേൽ കർശനമായ നടപടികളെടുക്കണമെന്ന് അധികാരികളോടാവശ്യപ്പെട്ടു.

(ശേഷം 22-ാം പേജിൽ)

Private Management in Higher Education in Bihar- The Beginning and the End

Ekram Shabnam

Before independence there were very few colleges in Bihar. The only university then, namely the Patna University, affiliated five government colleges and some private colleges imparting education up to the degree standard.

On 15 August, 1947 the total number of non-technical colleges in the state, including the government colleges, was only twenty two At least six of them were established in the nineteenth century, the oldest among them being the Patna College, followed by T. N. J. (now T. N. B.) College, Bhagalpur.

The five govenment colleges were directly controlled by the state government. The teachers of these colleges were appointed as officers in the Bihar Educational Service Cadre. The teaching imparted in these colleges was generally satisfactory.

Of the seventeen private colleges established before independence, two-the St. Columbia's College, Hazaribagh and the Women's College, Patna-were founded and run by christain missions. Both these private colleges had good buildings, adequate teaching equipments, a band of dedicated teachers and all the other features that go to make a good educational institution.

Of the private colleges five, namely, the T. N. J. College, Bhagalpur, the B. N. College, Patna, the St Columba's College. Hazaribagh, the Nalanda College, Biharsharif, and the D. J. (now R. D. and D.J.) College, Monghyr, were full deficit grant government-aided colleges, though they were initially started by rich individuals. Three of these colleges (at Madhubani, Arrah and Gaya) were opened and financed by big businessmen Most others, including the G. B. B (now L.S) College, Muzaffarpur, taken over by the state government, owed their establishment to big landlords of the state.

Most of these big donors were inspired by a sense of nationalism. They were munificent donors, interested in the spread and development ol higher education in the state. They were usually owners of vast estates and occupied very eminent position in society. The upsurge of nationalism in the country, the impact of the widening of area os contact with the fast changing international situation, the increasing political awarenes and patriotic consiousness among the masses, the general rewakening among the people with regard to their economic, political, educational and cultural ilfe and aspirations, the realisation of the educational backwardness of the province of Bihar and the growing interest of the upper and middle classes in higher education had infused in these wealthy businessmen and landlords a sense of social

responsibility, urging them to establish new centres of higher education even by parting with a slice of their vast wealth.

These colleges of pre-independence days were usually well-maintained and properly managed. Every effort was made to expand the academic scope of these institutions and to develope them as educational and cultural centres.

After the freedom of the country from colonial rule, higher education in the state began to expand in a big way. As the realisation of the need for new institutions grew, some rich persons, moved by philanthropic interests, or on pressure from the local people, opened private colleges in their respective regions. Some colleges were also established at the initiative of educationists and social workers who collected small contributions from the local people for the purpose. In the course of the first five years after independence as many as sixteen new colleges came into existence.

By the University Act of 1952, a new university, namely, the University of Bihar was created with its headquarters at Muzaffarpur and its territorial jurisdiction spread over the Colleges of the whole state except those that came under the Patna University which was converted into a teaching-cum-residential University with its territorial jurisdiction confined to the city of Patna. The conduct of the matriculation examination was transferred from Patna University to the Bihar School Examination Board.

The process of opening of new colleges-all private-continued with greater vigour under the Bihar University. These colleges were located mainly at district and sub-divisional headquarters. They served a great social need because the growing demand for higher education by the middle and the lower middle classes could not be met by the older colleges. Most of these colleges, founded during the fifties, were run efficiently because the entire local population was interested in their growth and the whole community was involved in their well-being and promotion. Adequate teaching facilities were provided to the students and appointments in these colleges were made on the basis of merit.

However, things began to change with the advent of the sixties. The new University Acts of 1960 and 1961 brougt into existence altogether five universities in place of two. Four affilating universities, namely, the Universities of Bhagalpur Bihar, Ranchi and Magadh, were created for the four divisions of the state, while the jurisdiction and character of the Patna University, after a short break for a year and a half, remained unchanged (The Mithila University was created much later, in 1972). The provisions of the new acts were less democratic than those of the Acts of 1952 and, at the same time, they eroded the autonomy of the university. This had farreaching effect upon the administration of higher education and was partly responsible for the subsequent general decline in the functioning of the universities.

At the same time the state government thought that its responsiblity ended with the creation of the universities. It never cared to create or to sponsor new colleges, nor did it prepare any scheme for the systematic expansion of higher education. The universities, on their part,

started functioning without vision and had no short–term or long-term plan for creation of centres of learning. More and more students were passing the secondary school examination every year and the state needed new colleges; but nothing was done either by the government or by the universities to open new colleges or even to make an assessment of the educational requirements of the different regions under a university. This provided an ideal opportunity to the vested interests to step in, without any fear of interference from any quarter whatsoever. As a result, there started in the second half of the sixties, a process of growth of new affliated colleges in a haphazard and unplanned manner which reached an explosive stage in the seventies.

Most of the colleges that came up during the period 1963-1972 were opened not by persons who were interested in the growth and promotion of higher education but by those who had some other ends to serve. Persons with political ambitions had discovered that by cantrolling the management of a college they could expand their sphere of influence by bossing over the teachers, the students and their guardians and could use them in their political campaigns. They comfortably collected some funds, opened colleges, used their political connections to secure affiliations, appointed a few teachers and employees of their choice on a nominal salary and began to rule the roost. This method was used dy persons who had already gained political prominence, to consolidate and perpetuate their power and influence, as also by political non-entities who used the college management as a springboard in the race for regional leadership and a short-cut to political power.

Another motivation for opening new colleges was the desire to perpetuate the family name. Some rich traders and land-owners,eager to immortalise their own names, Invested a certain amount in founding a college, named it after themselves or their forefathers and, at the same time, ensured for themselevs permanent membership of the governing body on the donor's seat. No thought was given, however, to whether a college was actually needed or not.

Caste consideration was another important factor cantributing to the birth of poor, illmanged and sub-standard colleges during the sixties and seventies. Casteism, which had been growing fast in the state, was bound to affect education and educational institutions, as it did other organs of tha society. Even at small places where there already existed a college dominated by a certain caste, people of another caste opened a new college to serve their own caste interests and this inspired the leaders of a third caste to own and manage a college of their own. These colleges were usually named after some known caste leaders, dead or alive, and appointments of teachers and other staff were also made on the same consideration. Very soon we had to watch the unpleasant spectacle of a small town having a Rajput college, a Bhumihar college, a Brahmin college and a college of the backward castes.

The government's drive in the early seventies against black money also made some ill-gotten money seek cover under educational institutions including new colleges, which not only gave shelter

to; but also helped in acquiring further; ill-gotten wealth.

Similarly, big landowners, who were in possession of surplus land, found a novel method of circumventing the ceiling laws. They 'donated' their land in excess of the ceiling to colleges located in rural areas without transferring the actual possession, thus killing several birds with one stone. They were\ recognised as 'donors' to the colleges and thus became entiteld to the membership of the governing body; in many case they got the colleges named after themselves or their parents and thus earned a more prominent position in society; at the same time they retained the actual possession of the land donated to the college and thus wriggled out of the net cast by the land-ceiling laws of the government. Many such fake donations were made by feudal lords and big 'Mahanths' during the period 1967-75.

This writer in an interview with the Principal of an affiliated college under Mithila University, located in a district town, requested him to show the legal documents in respect to the land purported to belong in the college. It was revealed that the college had three chunks of land at three different places. One of them measuring about 18 acres was donated to the college in 1969 and, by virtue of this donation, the donor-landlord had got his own name added to the name of the college which already bore the name of a previous donor. However, when the college decided to exercise its claim to the land, it came to light that the donor concerned had given away the same plot of land as donation to the Bhoodan Movement far back in 1964. With regard to the other piece of land measuring about 21 acres and 'donated' by another 'lover of education', the Principal ruefully informed this writer that the land was at a distance of over 14 miles from the college and that it belonged to the college in name only because the 'donor' himself cultivated the land and took away the produce. The college did not get even one paisa from this 'property.'

In another case, a certain 'Mahanth' of the old Gaya district, while campaigning for his election to the Bihar Assembly promised to the people of the constituency that if they voted for him, he would eatablish a college there as soon as he was elected. The people voted for him. The Mahanth kept his promise too. He announced the donation of 80 acres of land. The foundation stone of the college was laid and the college was named after the Mahanth. It got affiliated to the Magadh University in 1970. However, till this day the college has not received a single paisa from this big 'donation', nor has the college any legal proprietory right to this 'donated land'.

In yet another case a college under Bihar University had among its landed assets an orchard spread over 40 acres of land donated by a very big feudal lord. The college budget, however, showed an annual income of Rs. 65 only from this big orchard. This college is now a constituent unit of the university.

Another college, this time of Bhagalpur University, in the district of Monghyr claimed to be in possession of 311 'bighas' of land given to it in 'donation'. However, the annual income to the college from this vast chunk of land was less than Rs. 10.

(Contd Page 15)

ശ്രീ. കെ. പി. മാത്യുപ്രശ്നം

തുരുത്തിക്കാട് B. A. M. കോളേജ് എ. കെ. പി. സി. ടി. എ ബ്രാഞ്ച് പുറപ്പെടുവിക്കുന്ന പ്രസ്താവന

B. A. M. കോളേജ് ഫിസിക്സ് ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൽ ശ്രീ. ജേക്കബ് P. ജോൺ ലീവെടുത്തപ്പോൾ 1977—ൽ ഒഴിവു വന്ന തസ്തികയിൽ ശ്രീ. K. P. മാത്യുവിനെ നിയമിച്ചു. തുടർന്ന് അതേ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൽ 1979—ൽ ഒരു സ്ഥിരം ഒഴിവ് ഉണ്ടായപ്പോൾ ശ്രീ. K. P. മാത്യുവിനെ ആ ഒഴിവിൽ നിയമിക്കണം എന്ന് അദ്ദേഹം മാനേജരോടപേക്ഷിച്ചു. പക്ഷേ അതു കണക്കിലെടുക്കാതെ മാനേജർ അദ്ദേഹത്തിൻെറ അടുത്ത ബന്ധുവായ ശ്രീ. തോമസ് എബ്രഹാമിനെ ആ ഒഴിവിലേക്ക് നിയമിക്കുകയാണുണ്ടായത്. കേവല നീതിയുടെ നഗ്നമായ ഈ ലംഘനത്തിനെതിരെ K. P. മാത്യു യൂണിവേഴ്സിററിയോടു പരാതിപ്പെട്ടു. യൂണിവേഴ്സിററി ഈ പ്രശ്നം അവഗാഢമായി പരിചിന്തിക്കുകയും അതേ തുടർന്ന് മാത്യുവിനെ സ്ഥിരം വേക്കൻസിയിൽ നിയമിക്കണമെന്ന് മാനേജരോടു രേഖമൂലം ആവശ്യപ്പെടുകയും ചെയ്തു. മാനേജർ അതനുസരിക്കാൻ തെല്ലും കൂട്ടാക്കിയില്ലെന്നു മാത്രമല്ല ശ്രീ. മാത്യുവിനെ ദ്രോഹിക്കുന്നതിനും സർവ്വീസിൽ നിന്നും പിരിച്ചയയ്ക്കുന്നതിനും വേണ്ടി മാനേജരും പ്രിൻസിപ്പലും ചേർന്ന് ഇക്കാലമത്രയും പ്രവർത്തിയ്ക്കുകയുമാണ് ചെയ്തത്.

ശ്രീ. തോമസ് എബ്രഹാമിൻെറ നിയമനത്തിന് ഇതുവരേയും അംഗീകാരം ലഭിക്കാത്തതിനാൽ അദ്ദേഹം യൂണിവേഴ്സിററിയെ പ്രതി ചേർത്ത് കേരളാ ഹൈക്കോടതിയിൽ കേസു കൊടുത്തു. ഇക്കാര്യത്തിൽ യൂണിവേഴ്സിററി ഒരു തീരുമാനം എടുക്കണമെന്ന് ഹൈക്കോടതി കൊടുത്ത നിർദ്ദേശത്തിൻെറ വെളിച്ചത്തിൽ യൂണിവേഴ്സിററി സിൻഡിക്കേററ് വീണ്ടും യോഗം ചേർന്ന് ഈ പ്രശ്നം പരിചിന്തനം ചെയ്യുകയും തോമസ് എബ്രഹാമിൻെറ നിയമനം ക്രമരഹിതമാണെന്ന് വിധിക്കുകയും ചെയ്തു. അതിനെതിരേ O .P916/80—ആയി ശ്രീ. തോമസ് എബ്രഹാം യൂണിവേഴ്സിററിയേയും K. P. മാത്യുവിനെയും മാനേജരേയും പ്രതി ചേർത്ത് കേസ് കൊടുത്തിരിക്കയാണ്.

ശ്രീ. K. P. മാത്യുവിൻേറയും A K P. C. T. A. യുടേയും നിരന്തരമായ അഭ്യർത്ഥനകളും നിവേദനങ്ങളും മാനേജർ നിഷേധിക്കയാൽ ശ്രീ. മാത്യു തിരുവല്ലാ മുനിസിഫ് കോടതിയിൽ അദ്ദേഹത്തെ പിരിച്ചുവിടുന്നതിൽ നിന്നും മാനേജരെ വിലക്കണമെന്ന് കാണിച്ച് 1981 ഡിസംബർ 15—ാം തീയതി പരാതി കൊടുത്തു. മുൻസിഫ് കോടതിയിൽ നിന്നും താല്ക്കാലിക നിരോധനവും ലഭിച്ചു. 1982 ജനുവരി 18—ാം തീയതി വാദം കേൾക്കുകയും 20—ാം തീയതി നിരോധനം സ്ഥിരപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് ഉത്തരവ് ഇടുകയും ചെയ്തു. ഫിസിക്സ് ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിലെ സ്ഥിരം ഒഴിവ് ഇപ്പോഴും ഒഴിവായി കിടക്കുന്നതു കൊണ്ട് O. P. 906—ൻെറ തീരുമാനം ആകുന്നതുവരെയും ശ്രീ. മാത്യുവിനെ പിരിച്ചുവിടരുതെന്നും 20—ാം തീയതി കഴിഞ്ഞു ജോലിയിൽ തുടരാൻ അനുവദിക്കണം എന്നും ഉത്തരവിൽ വ്യക്തമായി നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുണ്ട്.

എന്നാൽ ജനുവരി 21—ാം തീയതി ശ്രീ. മാത്യു കോളേജിൽ ചെന്നപ്പോൾ അററൻഡൻസ്

രജിസ്ററിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കോളം 22-ാം തീയതി മുതൽ മുൻപോട്ടു വെട്ടിയിരിക്കുന്നതാണ് കണ്ടത്. ശ്രീ. മാത്യു ഒപ്പിടുക തന്നെ ചെയ്തു. പക്ഷെ അത് പിന്നീട് വെട്ടിക്കളഞ്ഞതായി കാണപ്പെട്ടു. തന്നെയുമല്ല അററൻറൻസ് രജിസ്ററർ പ്രിൻസിപ്പൽ തന്നെ സൂക്ഷിക്കുകയും; ഒപ്പിടേണ്ടവർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അടുത്തുചെന്ന് ഒപ്പിടണമെന്ന് നിഷ്കർഷിച്ചും കൊണ്ടു ഒരു നോട്ടീസ് പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. മററുള്ളവരെപ്പോലെ ശ്രീ. മാത്യുവും രജിസ്റ്ററിൽ ഒപ്പിടുന്നതിനുവേണ്ടി പ്രിൻസിപ്പലിനെ രാവിലെയും ഉച്ചയ്ക്കും സമീപിക്ക ഉണ്ടായെങ്കിലും ധാർഷ്ട്യപൂർവ്വം പ്രിൻസിപ്പൽ അതിന് അനുവാദം നിഷേധിക്കയാണുണ്ടായത്.

എല്ലാററിനും ഉപരി 21-ാം തീയതിയും 22-ാം തീയതിയും ശ്രീ. മാത്യു പഠിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ പ്രിൻസിപ്പലും ഒരു വിഭാഗം ഓഫീസ് ജീവനക്കാരും ക്ലാസ്സിൽ കടന്നു ചെല്ലുകയും, വാഗ്വാദവും ഭീഷണിയും കൊണ്ട് ക്ലാസ്സുകൾ മുടക്കുകയും, കുട്ടികളെ ബലമായി ക്ലാസ്സിൽ നിന്നും ഇറക്കിവിടുകയും ചെയ്യുക ഉണ്ടായി. 25-ാം തീയതി കോളേജിന് അവധി നൽകി. എങ്കിലും അദ്ധ്യാപകർ ഒപ്പിടേണ്ടിയിരുന്നു. അതിനായി ശ്രീ. മാത്യു പ്രിൻസിപ്പലിന്റെ ഓഫീസിൽ ചെന്നപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന് പ്രവേശനം നിഷേധിച്ചു. പ്രവേശിച്ചാൽ കൈയേററം ചെയ്യാൻ തയ്യാറായി ചിലരെയെല്ലാം അവിടെ ഒരുക്കിനിർത്തിയിട്ടും ഉണ്ടായിരുന്നു.

ശ്രീ. മാത്യുവിനെ പിരിച്ചു വിടുകയാണെങ്കിൽ, രണ്ടു മാസം; ഒരു വർഷം; രണ്ടു വർഷം വീതം സർവ്വീസുള്ള മൂന്നാളുകൾ അതേ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിൽ ജോലിയിൽ തുടരുമ്പോൾ അഞ്ചു വർഷത്തോളം സർവ്വീസുള്ള ആൾ പുറത്തു പോകുകയായിരിക്കും ചെയ്യുക. സമുന്നതമായ നീതി പീഠങ്ങളുടെ തീരുമാനങ്ങളും വിലക്കുകളും കാററിൽ പറത്തിക്കൊണ്ട് ഈ കോളേജിലെ അധികാരികൾ കാട്ടിക്കൂട്ടുന്ന വിക്രിയകളിൽ ഏററവും അവസാനത്തേതു മാത്രമാണിത്.

ഇതിനെതിരായി ഈ നാടിന്റെ സാമൂഹ്യ മനസ്സാക്ഷി ഉണരണമെന്ന് ഞങ്ങൾ അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. □

ജില്ലാ വാർത്തകൾ

തൃശൂർ

തൃശൂർ ജില്ലാ കൗൺസിൽ ഫെബ്രുവരി രണ്ടാം തീയതി ശ്രീബുദ്ധ ടൂറിസ്ററ് ഹോമിൽ കൂടി. പ്രസിഡൻറ് പ്രൊഫ. ടി. രാജൻ അദ്ധ്യക്ഷതവഹിച്ചു. ഫെബ്രുവരി 4-ാം തീയതിയിലെ പ്രതിഷേധ ദിനാചരണം എല്ലാ ബ്രാഞ്ചുകളിലും വിജയിപ്പിക്കാൻ തീരുമാനിച്ചു. ജനുവരി 23-ാം തീയതി എൻ. എസ്. എസ്. മാനേജുമെൻറിനുമുമ്പിൽ ധർണ നടത്തിയ അധ്യാപകർക്കെതിരേ മാനേജുമെൻറു ഗുണ്ടകൾ നടത്തിയ ആക്രമണം സെക്രട്ടറി വിശദീകരിച്ചു. ഈ ആക്രമണത്തിൽ ജില്ലാകൗൺസിൽ ശത്തമായ പ്രതിഷേധം രേഖപ്പെടുത്തി. ബ്രാഞ്ചുകളിൽ പ്രതിഷേധയോഗങ്ങൾ നടന്ന വിവരം സെക്രട്ടറിമാർ റിപ്പോർട്ടുചെയ്തു.

ജില്ലയിലെ മെമ്പർഷിപ്പ് ഈ വർഷം വർദ്ധിച്ച വിവരം സെക്രട്ടറി അറിയിച്ചു. വെൽഫയർട്രസ്ററ് അംഗങ്ങളുടെ എണ്ണവും വർദ്ധിപ്പിക്കാൻ യോഗം തീരുമാനിച്ചു. ഫെബ്രുവരി 28 ന് നടക്കുന്ന വനിതാസമ്മേളനം വിജയിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങൾ നടത്തുന്നതിന് ബ്രാഞ്ച് സെക്രട്ടറിമാരെ ചുമതലപ്പെടുത്തി. കുന്ദംകുളം കോളേജിലെ പ്രിൻസിപ്പൽ നിയമനത്തിന്റെ പ്രശ്നത്തിൽ ഇതുവരെ നടത്തിയിട്ടുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങൾ ശ്രീ കേരളവർമ്മ കോളേജ് ബ്രാഞ്ച് സെക്രട്ടറി എൻ. ഗോപാലകൃഷ്ണൻ വിശദീകരിച്ചു. തൃശൂർ ജില്ലയിൽ കോളേജധ്യാപകർ തുടങ്ങുന്ന കോ-ഓപ്പറററീവ് സൊസൈററിയുമായി സഹകരിക്കണമെന്ന് എല്ലാവരോടും അഭ്യർത്ഥിച്ചു. ജില്ലാസെക്രട്ടറി പ്രൊഫ. ടി. വി. ജെയിംസ് നന്ദിരേഖപ്പെടുത്തി.

കോഴിക്കോട് യൂണിവേഴ്സിററി സെനററ് യോഗം ജനുവരി 1, 2

അധ്യാപക പ്രതിനിധികളുടെ ചോദ്യങ്ങൾക്കു ലഭിച്ച മറുപടികൾ

S. N. കോളേജിലെ അധ്യാപകരുടെ അപ്രൂവൽ പ്രശ്നം

1980–81– ൽ കാലിക്കട്ട് യൂണിവേഴ്സാററിയുടെ പരിധിയിലുളള എസ്. എൻ. കോളേജുകളിൽ പുതുതായി നിയമിക്കപ്പെട്ട 19 അധ്യാപകരിൽ 5 പേർക്ക് അപ്രൂവൽ നൽകിയിട്ടുളളു. പൊളിററിക്സ് അധ്യാപകരെ ചരിത്രം പഠിപ്പിക്കാൻ നിയമിച്ചതുകൊണ്ടും റാങ്ക്ലിസ്ററിൽ സീനിയറായവർക്ക് നിയമനം ലഭിച്ചുവോ എന്ന് അറിയാത്തതുകൊണ്ടും, മുമ്പ് അതേ തസ്തികയിൽ നിയമിച്ചവരുടെ നിയമനം അംഗീകരിക്കാത്തതു മൂലവുമാണ് ബാക്കിയുളളവർക്ക് അപ്രൂവൽ നൽകാൻ താമസിക്കുന്നതെന്ന് പ്രൊഫ. എൻ. ശിവരാജൻെറ ചോദ്യത്തിന് മറുപടി ലഭിച്ചു.

ട്രാൻസഫ്ർ അപ്രൂവൽ

ട്രാൻസർ അപ്രൂവൽ നല്കുന്നതിൽ ഇന്നുളള കാലതാമസം ഒഴിവാക്കാൻ ഉടൻതന്നെ നടപടി സ്വീകരിക്കുന്നതാണെന്ന് പ്രൊഫ. സുകുമാരൻ നായരുടെ ചോദ്യത്തിന് മറുപടിയായി യൂണിവേഴ്സിററി അറിയിച്ചു. അധ്യാപകർ മുൻപു ജോലിചെയ്തിരുന്ന കോളേജുകളിൽ അപ്രൂവൽ ലഭിക്കാതിരിക്കുക, മുമ്പ് അതേ തസ്തികയിൽ ജോലിചെയ്തിരുന്ന അധ്യാപകൻെറ അപ്രൂവൽ ഇല്ലാതിരിക്കുക, ട്രാൻസ്ഫർ ചെയ്ത അവസരത്തിൽ ശരിയായ വർക്ക്ലോഡ് ഇല്ലാതെ വരിക, പ്രിൻസിപ്പൽമാരിൽ നിന്നും കിട്ടേണ്ട രേഖകൾ കിട്ടാതാവുക തുടങ്ങിയ കാരണങ്ങളാണ് അപ്രൂവൽ നൽകുന്നതിന് ഇന്നുകാലതാമസമുണ്ടാക്കുന്നതെന്നും യൂണിവേഴ്സിററി അറിയിച്ചു.

കുന്ദംകുളം കോളേജ് പ്രിൻസിപ്പൽ നിയമനം

കൊച്ചി ദേവസ്വം ബോർഡ്, കുന്ദംകുളത്ത് ഈ വർഷം ആരംഭിച്ച ശ്രീ വിവേകാനന്ദാ കോളേജിലെ പ്രിൻസിപ്പൽ നിയമനത്തെപ്പററി യൂണിവേഴ്സിററിക്കു ലഭിച്ച പരാതി സിൻഡിക്കേററിൻെറ സജീവപരിഗണനയിലാണെന്നും അതിന്മേൽ പെട്ടെന്നുതന്നെ തീരുമാനമെടുക്കുന്നതാണെന്നും പ്രൊഫ. പി. കെ. ടി രാജായെ അറിയിച്ചു.

റമ്യൂണറേഷൻ കാലതാമസം

1980 ഏപ്രിൽ മാസത്തിൽ നടന്ന ഒന്നാം വർഷ പ്രീഡിഗ്രി മാത്തമാററിക്സ് പരീക്ഷാ ബോർഡിലെ ആർക്കും നാളിതുവരെ റമ്യൂണറേഷൻ കിട്ടാത്തതു് അവരുടെ ബില്ല് യൂണിവേഴ്സിററി ഓഫീസിൽ കിട്ടാത്തതുകൊണ്ടാണെന്നും. ഇതിന്മേൽ അടിയന്തിര നടപടികൾ കൈക്കൊളളുന്നതാണെന്നും പ്രൊഫ. പി ഗോപാലകൃഷ്ണൻ നായരെ അറിയിച്ചു.

സ്ഥലംമാററം

കോർപ്പറേററ് മാനേജുമെൻറുകൾ അധ്യാപകരുടെ സ്ഥലം മാററം നടത്തുന്നതിനുമുമ്പ് യൂണിവേഴ്സിററിയുടെ മുൻകൂട്ടിയുളള അനുവാദം വാങ്ങിയിരിക്കണമെന്ന നിർദ്ദേശം നടപ്പിലാക്കാനുളള സാധ്യതകളെപ്പററി പരിശോധിക്കാം എന്ന് ഡോ: പി. എസ്. പണിക്കരുടെ ചോദ്യത്തിന് മറുപടിയായി യൂണിവേഴ്സിററി അറിയിച്ചു.

○

മാനേജ്മെൻറിൻെറ മർദ്ദനനയത്തിൽ
സാർവത്രികമായ പ്രതിഷേധം

എ കെ ജി സി ടി

കോർപറേററ് മാനേജ്മെൻറ് കോളേജുകളിലെ അധ്യാപകരുടെ സ്ഥലം മാററത്തിൽ പൊതുതത്വം ആവിഷ്ക്കരിക്കണമെന്നആവശ്യം മുൻനിർത്തി എൻ എസ് എസ് കേന്ദ്ര ആഫീസിനുമുൻപിൽ സമാധാനപരമായി കൂട്ട ധർണ്ണ നടത്താൻ ചെന്ന കോളേജ് അധ്യാപകരെ മാനേജ്മെൻറ് ഗുണ്ടകൾ യാതൊരു പ്രകോപനവും കൂടാതെ ആക്രമിച്ചതിൽ എ കെ ജി സി ടി ശക്തിയായി പ്രതിഷേധിക്കുന്നു.

സമരം ചെയ്യാനുള്ള ജനാധിപത്യാവകാശങ്ങൾക്കുനേരെയുള്ള കടന്നാക്രമണമാണിതു്. ആക്രമണകാരികളെ വെറുതെവിടുകയും സമാധാനപരമായി ധർണ്ണനടത്താൻ ചെന്ന അദ്ധ്യാപകരെ അറസ്റ്റു ചെയ്യുകയും ചെയ്ത പോലീസിൻെറ നടപടി അങ്ങേയററം പ്രതിഷേധാർഹമാണ്. ഈ പോലീസ് നയം കേരള സർക്കാർ പരിശോധനക്ക് വിധേയമാക്കണമെന്ന് എ കെ ജി സി ടി ആവശ്യപ്പെടുന്നു.

എൻ എസ് എസ് ഹെഡ് ആപ്പീസിനു മുമ്പിൽ നടന്ന ക്രൂരമർദനത്തെക്കുറിച്ചന്വേഷിക്കുകയും കുററവാളികളെമാതൃകാപരമായി ശിക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യാൻ ഗവർമെൻറ് ഉടൻ തന്നെ സന്നദ്ധമാകണം.

കെ. പി. ടി. യു.

സ്ഥലംമാററങ്ങൾക്ക് പൊതുതത്വം ഉണ്ടാക്കണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ട് ചങ്ങനാശേരിയിലെ എൻ എസ് എസ് ഹെഡ് ആപ്പീസിനു മുമ്പിൽ ധർണ്ണ നടത്താൻ ചെന്ന സ്വകാര്യ കോളജ് അധ്യാപകരെ മാനേജ്മെൻറ് ഗുണ്ടകളെക്കൊണ്ടു മർദിപ്പിച്ചതിൽ കെ പി ടി യു ശക്തമായി പ്രതിഷേധിക്കുന്നു.

ന്യായമായ ഒരാവശ്യം ഉന്നയിച്ചുകൊണ്ടു് സമാധാനപരമായി നടത്തുന്ന പ്രക്ഷോഭങ്ങളെ ഗുണ്ടകളെ ഉപയോഗിച്ച് നേരിടുന്നതും അതിനു സർക്കാർ കൂട്ടു നിൽക്കുന്നതും ഏതൊരു ജനാധിപത്യവാദിക്കും ഞെട്ടലുണ്ടാക്കുന്നതാണ്, ഈ സംഭവത്തിൽ കേരളത്തിലെ മുഴുവൻ സ്വകാര്യ സ്കൂൾ അധ്യാപകരും കടുത്ത പ്രതിക്ഷേധം ഉയർത്തണമെന്ന് കെ പി ടി യു അഭ്യർഥിക്കുന്നു.

ചങ്ങനാശ്ശേരിയിൽ

കോളേജദ്ധ്യാപകസ്ഥലംമാററങ്ങൾക്ക് പൊതുതത്വങ്ങൾ ആവിഷ്ക്കരിക്കുക അധ്യാപക നിയമനം, സ്ഥലം മാററം ,വിദ്യാർത്ഥിപ്രവേശനം എന്നിവയിലെ അഴിമതി അവസാനിപ്പിക്കുക. നിർബ്ബന്ധിതപണപ്പിരിവ് നിർത്തലാക്കുക തുടങ്ങിയ ആവശ്യങ്ങൾ ഉന്നയിച്ചുകൊണ്ട് എ. കെ. പി. സി. ടി. എ യുടെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ ജനുവരി 23-ാംനു എൻ. എസ്. എസ്. ഹെഡ് ഓഫീസിനുമുമ്പിൽ ഉപവാസസത്യാഗ്രഹം നടത്തുന്നതിന് കേരളത്തിലെ വിവിധകോളേജുകളിൽ നിന്ന് വന്നെത്തിയ അദ്ധ്യാപകരെ തടയുകയും അവരേയും അഭിവാദ്യമർപ്പിക്കുന്നതിന് എത്തിയ വിദ്യാർത്ഥികളേയും മൃഗീയമായി മർദ്ദിക്കുകയും പുലഭ്യം പറയുകയു, ചെയ്ത എൻ. എസ്. എസ് മാനേജുമെൻറിൻെറ നടപടിയിൽ ശക്തിയായി പ്രതിഷേധിക്കുകയും ഇതിനെപ്പററി നിഷ്പക്ഷമായ ഒരു അന്വേഷണം നടത്തി വേണ്ടനടപടികൾ കൈക്കൊള്ളുകയും ചെയ്യണമെന്ന് ഞങ്ങൾ അധികൃതരോടു് ആവശ്യപ്പെടുന്നു.

എന്ന്

1. എൻ. എസ്. കൃഷ്ണപിള്ള, Ex. M. L. A. നിരണം.
   (മുൻഡയറക്ടർ ബോർഡ് മെമ്പർ)

(ശേഷം 20-ാം പേജിൽ)

(*Contd from Page 10*)

In short, promotion of caste interests, ambition for political power, circumvention of the land ceiling laws, legalisation of black money, and safegaurding of other vested interests–such were the motivations for opening most of the new colleges during the period 1965-74.

The governing bodies that controlled and administered these colleges thus grew into big centres of vested interests where all vital decisions were taken at the dictates of one or two powerful members. The university had hardly any control over them. Salary to the teachers and non-teaching employees was never paid in full or regularly, but they were forced to sign the monthly Acquittance Roll of the college. Those who demurred were threatened with termination of service or other dire consequences.

Owing to largescale misuse of college fund and abuse of power, majority of these colleges remained under-developed and the academic needs of the students were neglected. Far worse was the conditions of the six or seven 'minority colleges' that came into existence during this period, because the management of these colleges enjoyed almost complete autonomy on the plea of constitutional safeguards of minority rights against external interference

The private management of all these new affiliated colleges gave rise to another great evil. On account of stiff competition among the colleges located in the same region for enrolling larger number of students, all sorts of allurements were offered to the students including 'facilities' in the university examinations. The students were naturally attracted by these offers of shortcut to success in examination, and very soon the colleges began to vie with one another in offering greater and greater 'facilities' at the time of examination. The admission notice of many of these colleges published in the newspapers contained the 'significant information' that the college concerned was also a centre of university exinamations. The result was that the students started rushing in for admission to college not on the basis of quality of teaching and other academic considerations but on the basis of the degree of 'facilities' provided to the examinees in a college.

Thus we find that although during the sixties and the seventies there was an enormous growth in the number of colleges, this growth was not evenly balanced and, at the same time, the standard of higher education went down on account of the arbitary rule of the overlords of the private management of the new affiliated colleges. These evils were bound to cast their influence on the older affiliated colleges which by and large, had been running smoothly and efficiently till then. In the course of time the new set of self-styled educationists and fake 'social workers' ousted the genuine donors and sincere lovers of education from the management of the older affiliated colleges and thus started a phase when almost all the colleges turned into strong-holds of vested interest and big centres of exploitation of teachers, of students, of the society as a whole.

Yet it was these colleges that imparted higher education to the vast bulk of students. The majority of the teachers of these colleges, in spite of the exploitation to which they were subjected,

continued to work patiently and tolerated all the humiliation and indignity in the hope that in course of time these colleges would be liberated from private control.

It was in these circumstances that the Federation of University Teacher's Associations of Bihar (FUTAB) decided to intervene and fight for the liberation of higher education from the clutches of private management. It launched from 1968 onwards consistent struggles for parity between the constituent colleges and the affiliated colleges in matters of management of colleges, teachers' emoluments and educational facilities to students.

In November-December, 1970, on the call of the Federation the teachers of all the 200 odd affiliated colleges of the State went on strike for an indefinite period, offered 'satyagraha' and thousands of teachers courted arrest. After a 37-day long strike, the state government signed an agreement with the Federation allowing the same scale of pay to lecturers of affiliated colleges (Rs. 400-950), with effect from 1 April 1966, as was sanctioned for the lecturers of constituent colleges and post-graduate departments. The state government provided necessary fund for this purpose.

This, however, did not solve all the problems. The management of the colleges continued to misuse the fund provided by the government for teachers' salary.

In 1972, therefore, the Federation raised the demand for complete abolition of private managements in higher education and threatened to give a call for general strike in December 1972. The state government, however, met this demand half way. On 15 December, 1972 the government and the Federation reached an agreement which provided that the government would study and consider the demand for conversion of all the affiliated colleges into constituent units of the different universities; in the meantime the government agreed to meet the deficit in the salary of teachers of affiliated colleges in three phases from April 1973, so that from 1 April 1975 onwards the total deficit in the teacher's salary would be met by the state government.

This agreement ensured payment of full salary to the teachers. But the private management of colleges continued to play its nefarious game. A major part of the government grants given under this scheme found its way into the pockets of unscrupulous persons. Diversion and misuse of funds became a common practice. The teachers continued to be forced to put their signatures against the full amount of their salary while actually receiving only a part of it. Nepotism and favouritism in appointments further increased because the flow of government money under the salary-deficit scheme was now ensured. In many cases, candidates for jobs in these colleges were asked to 'donate' a substantial amount to the 'college' as a precondition for appointment.

The Federation of University Teahers' Associations of Bihar now realised that the lot of these colleges and of their teachers, employees and students could not be improved as long as they were governed and controlled by private management. The Federation, therefore,

decided to launch a massive struggle from 19 March 1974, for abolition of private management in higher education.

Now, 1974 was an eventful year and March of that year an eventful month. Just a day before the teachers' strike was to begin that is, on 18 March 1974, there was police firig on the mob before the Bihar Assembly and incidents of arson in Patna took place. This was the beginning of the agitation led by Mr. Jayprakash Narayan who called upon the students to give up their education for a year or two and join his movemet for dissolution of the Assembly. A similar call was also given to the teachers but the teachers of the affiliated collegs by and large ignored this call because the stand of the leaders of this movemet on the question of management of educational institutions was contrary to the stand of the Federation. While the Federation was demanding liberation of educational institutions from private ownership and private control, the agitationists at Patna had put up big posters and shrieking slogans on the walls in favour of extension of private management of educational institutions and their liberation, from 'government control' or social ownership.

In short, on 19 March 1974 the Federation launched a struggle in the form of general strike by teachers that lasted for 50 days. The state goverment, shaken by the J. P.–led agitation, lost its nerves and ordered the closure of all educational rinstitutions for an indefinite period. The teachers, however, and their movement, steered clear of the J. P. agitation and continued their struggle in the form of strike, dharna, demonstration, hunger stike, and public meetings. Several rounds of negotiation were held between the Federation and the government without producing any positive result. The difficulty was that the private management of the colleges had a strong lobby inside the government. A number of legislator of the ruling party as well as of some parties of the opposition were members of the governing bodies of several colleges and were, therefore, strongly opposed to giving up their control over the colleges. Many stalwarts of the opposition parties who were active participants in the anti-government agitation were at the same time holding secret parleys with their counterparts in the ruling party with a view to defeating the teachers' movement These protagonists of private management also tried their best to divide the teachers and to create a split in the Federation. Attempts were made to crete a parallel state–level organisation of teachers but were not successful. Ultimately, after a long-drawn struggle the government had to give in and on 7 May, 1974 it reached an ageement with the Federation conceding the teachers main demand. **The Government order provided that all the viable affiliated colleges of the state, in order of their seniority would be converted into constituent units of their universities in annual phases starting from 1 April 1975 and that the Government would provide Rs-,35 lakh evey year to meet the cost ofconversion.**

This historic decision to abolish private management in phases was a grand victory of the teachars over the vested interest that controlled the management and finance of the affiliated colleges.

It was expected that the implhmentation of the agreement of 7 May 1974 would end the agony of the affiliated colleges once for all. However, the lobdy of the private management, although subdued, did not surrender, and the state government was subjected to all sorts of pressure for with holding implementation of the scheme. After a lot of dilly-dallying the government at last implemented the first phase of coversion and 50 colleges affiliated up to the year 1958 were made constituent units of the respective universities, on the basis of their seniority, with effect from 1 April 1975. The second phase, according to the scheme, should have been implemented from April 1976, but by that time the state government particularly its bureaucracy, had developed an aversion to the very idea of conversion. The bureaucracy, in fact, had never liked the scheme. The declaration of the state of emergency in 1975 had put great resiriction on the activities of the Federation. It was only after the withdrawal of emergency in early 1977 that the Federation could resume its movement. After the installation of the Janata Party government at the centre, the Congress government of Bihar was thoroughly shaken and it kenw that it was only a matter of time before it collapsed. So the state government, as a last attempt to earn some good will, implemented the second phase of conversion only a few days before its final crash. In this phase 46 affiliated colleges, again on the basis of seniority, were made consrituent colleges, not with effect from 1 April 1976 as the agreement provided, but from 1 April 1977.

However ,the third phas of conversion of colleges, which was to come into effect in April, 1978, was not implemented by the Janatha Party Government during its three–year rule from 1977 to 1980. The reasons were simple. Inside the Janatha Party there was a powerful sections firmly wedded to the concept of perpetuation and expansion of private management. Besides, many of the 'supremos' of the abolished private management of colleges were now in command of State power. Add to this the hostile attitude of the bureaucracy, its cavalier approach to the problem of educational management, its callous indifference to the concept of planned development of education, and the enormous influence that the bureaucrats were in a position to exercise over the policy and decision of the state, and the reasons would become obvious.

Meanwhile, since the start in 1975 of the first phase cf abolition of private management in colleges a new crop of colleges had come up under private manament. These new colleges, however, were opened primarily on the basis of caste, although a number of them were established with an exclusively commercial motive. About 100 new colleges of this type emerged during the last 5 or 6 years. The management of these colleges would not pay salary, to the teachers or employees. On the contrary, a candidate for employment would be asked to 'offer' a few thosand rupees. If he did, he would be 'appointed' and be advisied to wait for his salary for a few years until better days came. However, even such appointments would be made only one the basis of caste and other narrow consideration.

A number of such new colleges were refused affiliation either by the university

or, at a later stage, by the Government. But they countinued to exist for commerical purposes, enrolling such students as were refused admission else-where, and then 'managing' to get permission for these students to appear at the university examination as private candidates.

The Federation in course of the Janata Party rule from 1977 to 1980, launched agitation in various forms to persuade the Government to convert the remaining viable affiliated colleges into constituent ones as per the agreement of 1974, Mass casual leave, 'dharna', 1oken strikes, general strike in March 1978. and another general strike in February 1980 were resorted to, but the Janata Party Government, controlled by a poweful bureaucracy, failed to honour its of repeated commitments on this issue. Even the decision of the Karpoori Thakur Cabinet, taken on 3-4-79, to convert all viable degree college into constituent colleges was not allowed to be implemented by the Education Department on the plea that the cabinet decision was 'vague'.

While the general strike of the college teachers, resorted to on the call of the Federation, was only six day old, the Janata Party Government of Bihar was dismissed on February 17, 1980, and President's Rule was imposed. The Federation called off the strike after an agreement was reached with the Governor of Bihar on 22-2-80.

As soon as the new Govenment of Bihar was formed in June 1980, the Federation renewed its pressure for implementation of the third phase of conversion. Now, during the 3 year Janata Party rule, the Congress (I) leaders of the state, and particulary its leader Dr. Jaganath Mishra, had made repeated public commitment in support of the major demands of the Federation. It was, therefore, the moral obligation of the new Congress (I) Government to come to terms with the Federation on the issue of abolition of private management in Higher education. The new State Government, sincere in its effort to develop an understanding with the Federation, lost no time in consulting the teacher-leaders and in implementing its commitments. As a result, the State government took a decision in 1980 to implement the third phase of conversion with effect from April 1978 and altogether 138 affiliated degree colleges, including 10 minority-run colleges were selected for conversion into constituent colleges to be managed and maintained by the respective universities. It is a pity that the managements of the miniority-run colleges have been refusing to hand ovar their institutions to the university, But, the remaining 123 colleges have been or are in the process of being taken over as constiuent units ofthe univarsities of the State.

Thus, altogether 224 affiliated degree colleges of Bihar have been liberated from private control during the 3 phases of conversion implemented from April 1975, April 1977, and April 1978 respectively. Add to this the 29 older constituent colleges and the figure goes up to 253.

Hewevr. about ten degrere colleges, in addition to ten more colleges run by the minoritities, and also the B. I. T. Mesra (Ranchi) controlled by the Birla monopoly house, are still left out of the ambit of conversion.

The Federation of University Teachers' Associations of Bihar has almost fulfilled its mission of demolishing the institution of private control of higher education in the State The sense of fulfilment will be more profound when the above–mentioned 21 degree colleges are also liberated from private control.

(Teachers' Movement)

S. N. ട്രസ്ററ് ഓഫീസിനു മുമ്പിൽ മാർച്ച് 8ന് അദ്ധ്യാപകരുടെ ധർണ

സ്ഥലംമാററങ്ങൾക്ക് പൊതുതത്വമുണ്ടാക്കണമെന്നാവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ട് കോർപ്പറേററ് മാനേജുമെൻറുകൾക്കെതിരേ എ. കെ. പി. സി. ടി. എ. നടത്തിവരുന്ന സമരത്തിൻെറ ഭാഗമായി മാർച്ച് 8ന് എസ്. എൻ. ട്രസ്ററ് ഓഫീസിനു മുമ്പിൽ അധ്യാപകർ കൂട്ടധർണ നടത്തും. എല്ലാ അധ്യാപകരും ധർണയിൽ പങ്കെടുക്കണമെന്ന് അഭ്യർഥിക്കുന്നു.

എ. കെ. പി. സി. ടി. എ യ്ക്ക് മഹിളാ വിഭാഗം

സംഘടനാപ്രവർത്തനം വിപുലപെടുത്തുന്നതിൻെറ ഭാഗമായി എ.കെ. പി. സി. ടി. എ. മഹിളാ വിഭാഗം രൂപീകരിക്കുന്നു. ഫെബ്രുവരി 28-ാം തീയതി മഹിളാപ്രവർത്തകരുടെ ഒരു യോഗം എറണാകുളം മഹാരാജാസ് കോളേജിൽ കൂടുന്നതാണ്.

AIFUCTO ധർണയും പ്രകടനവും

AIFUCTO കേന്ദ്ര ഗവൺമെൻറിനു സമർപ്പിച്ചിട്ടുളള ആവശ്യങ്ങൾ നേടിയെടുക്കാനായി ഏപ്രിൽ 5-ാം തീയതി കേന്ദ്ര വിദ്യാഭ്യാസ മന്ത്രിയുടെ ഓഫീസിനു മുമ്പിൽ ധർണ നടത്തുന്നതാണ്. ഏപ്രിൽ 6-ാം തീയതി അധ്യാപകരുടെ വമ്പിച്ച പ്രകടനം ഡൽഹിയിൽ നടക്കും.

മാനേജുമെൻറിൻെറ പിരിച്ചുവിടൽ അപ്പ്ലേററ് ട്രൈബൂണൽ റദ്ദാക്കി

തിരുവനന്തപുരം മാർഇവാനിയോസ് കോളേജിലെ അധ്യാപകനായ ശ്രീ. ജോസഫ് വർഗീസിനെ പിരിച്ചുവിട്ട മാനേജുമെൻറിൻെറ നടപടി യൂണുവേഴ്സിററി അപ്പലേററ് ട്രൈബൂണൽ റദ്ദാക്കിയിരിക്കുന്നു. മൂന്നു വർഷത്തേക്ക് അവധിയെടുത്തുകൊണ്ട് വിദേശത്തുപോയ ശ്രീ. ജോസഫ് വർഗീസിൻെറ അവധി അനുവദിക്കാതെ അദ്ദേഹത്തെ പിരിച്ചുവിടുകയായിരുന്നു മാനേജുമെൻറ് ചെയ്തത്.

എല്ലാ കോളേജുകളിലും പ്രതിഷേധ ദിനാചരണം

1981 ഫെബ്രുവരി 4-ാം തീയതി ആരംഭിച്ച പണിമുടക്കുസമരത്തെത്തുടർന്നുണ്ടായ ഒത്തുതീർപ്പുവ്യവസ്ഥകൾ ആറുമാസത്തിനുള്ളിൽ നടപ്പാക്കാമെന്നാണ് സർക്കാർ സമ്മതിച്ചിരുന്നതെങ്കിലും ഒരു വർഷമായിട്ടു നടപ്പാക്കാത്തതിൽ പ്രതിഷേധിച്ച് സംയുക്ത സമരസമിതിയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ കോളേജുകളിലെല്ലാം ഫെബ്രുവരി 4 ന് പ്രതിഷേധദിനം ആചരിച്ചു. ബാഡ്ജ് ധരിച്ചാണ് അദ്ധ്യാപകർ അന്ന് ക്ളാസ്സിൽ ഹാജരായത്. ഒത്തുതീർപ്പു വ്യവസ്ഥകൾ ഉടൻ നടപ്പാക്കണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ട് എല്ലാബ്രാഞ്ചുകളും മുഖ്യമന്ത്രി വിദ്യാഭ്യാസമന്ത്രി എന്നിവർക്ക് ടെലഗ്രാം അയച്ചു

(14-ാം പേജിൻെറ തുടർച്ച)

2. വി. ആർ. ഭാസ്ക്കരൻ, കൺവീനർ, ഐക്യട്രെഡ് യൂണിയൻ ക്യാമ്പയിൻ കമ്മററി, ചങ്ങനാശ്ശേരി.
3. വി. എസ്. എസ്. നായർ, സെക്രട്ടറി, എൽ. ഐ. സി. എംപ്ലോയീസ് യൂണിയൻ, ചങ്ങനാശേരി
4. ടി. ജെ. തോമസ്, സെക്രട്ടറി, ഇൻഷ്വറൻസ് എംപ്ലോയീസ് യൂണിയൻ, ചങ്ങനാശേരി
5. തോമസ് ജേക്കബ്, ആൾ കേരള ബാങ്ക് എംപ്ലോയീസ് ഫെഡറേഷൻ, ചങ്ങനാശേരി
6. എ. എൻ. ശ്രീധരൻനായർ, സെക്രട്ടറി, എൻ ജി. ഒ യൂണിയൻ ചങ്ങനാശേരി
7. സി. എ ജോസഫ്, ചെയർമാൻ, കോ-ഓർഡിനേഷൻ കമ്മററി ഓഫ് പി. ആൻഡ് ടി. യൂണിയൻ, എൻ. എഫ് പി. ടി. ഇ. ചങ്ങനാശേരി
8. വി. വി. മത്യു, സ്റ്റേററ് കമ്മററി മെമ്പർ കെ. ജി. ടി. എ. ചങ്ങനാശേരി
9. എ. തൃദീപ്. കെ. എസ്‌യു. (എ)
10. എ. പത്മകുമാർ, എസ്. എഫ്. ഐ.

പാലക്കാട് ജില്ല

പഠനക്യാമ്പ് - മാർച്ച് 13, 14 തീയതികളിൽ നെൻമാറ കോളേജിൽവച്ച്

എ. കെ. പി. സി. ടി. എ. പാലക്കാട് ജില്ലാക്കമ്മററിയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ മാർച്ചു 13, 14 തീയതികളിൽ പഠനക്യാമ്പുനടത്തുന്നു. നെൻമാറ എൻ.എസ്.എസ്. കോളേജിൽ വച്ചുനടത്തുന്ന ക്യാമ്പിൽ ജില്ലയിലെ വിവിധ കോളേജുകളിൽ നിന്നായി അമ്പത് പ്രതിനിധികൾ പങ്കെടുക്കും. ഫെബ്രുവരി 17-ാം തീയതി പാലക്കാട്ടുകൂടിയ ജില്ലാകൗൺസിൽ ക്യാമ്പിൻെറ വിജയത്തിനുവേണ്ടപരിപാടികൾ ആസൂത്രണം ചെയ്തു. സംഘടനാപരമായ കാര്യങ്ങളും യൂണിവേർസിററി ആക്ട് സ്റ്ററ്റ്യൂട്ട് കെ എസ് ആർ എന്നിവയെക്കുറിച്ചുള്ള പഠനങ്ങളും ക്യാമ്പിലുണ്ടാകും. ഒപ്പം ഇന്നത്തെ പരീക്ഷാരീതിയും ചർച്ചചെയ്യും. 'ബുദ്ധിജീവികളും സമൂഹവും' എന്നവിഷയത്തെ ആസ്പദമാക്കിയുള്ള സെമിനാറും നടത്തുന്നുണ്ട്.

മർദ്ദന പ്രതിഷേധ യോഗം

സ്ഥലം മാററങ്ങൾക്ക് പൊതുതത്ത്വമുണ്ടാക്കുക, അഴിമതികളവസാനിപ്പിക്കുക തുടങ്ങിയ ന്യായമായ ആവശ്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി എൻ.എസ്.എസ്. മാനേജുമെൻറുപടിക്കൽ ധർണനടത്തിയ അധ്യാപകരെ മർദ്ദിച്ച മാനേജുമെൻറുനടപടിയിൽ പ്രതിഷേധിച്ചുകൊണ്ട് നെൻമാറ ടൗണിൽ വമ്പിച്ച പ്രതിഷേധയോഗം നടന്നു. ശ്രീ കെ. സുശീലൻ പിള്ള യോഗത്തിൽ അധ്യക്ഷതവഹിച്ചു. എൻ. ജി.ഒ. യൂണിയൻ, കെ പി ടി യു, കെ ജി.ടി. എ, കോ-ഓപ്പറേററീവ് എംപ്ളോയീസ് യൂണിയൻ, എംപ്ളോയീസ് കോൺകോർഡ് എന്നീസംഘടനകളുടെ പ്രതിനിധികൾ മാനേജുമെൻറിൻെറ കടന്നാക്രമണങ്ങളെ അപലപിച്ചുകൊണ്ടും അധ്യാപകരുടെ സമരത്തിന് സർവ്വവിധ പിൻതുണ പ്രഖ്യാപിച്ചുകൊണ്ടും സംസാരിച്ചു. സ്ഥലം മാററങ്ങളിലൂടെ മാനേജുമെൻറുനടത്തുന്ന അധ്യാപക ദ്രോഹ നടപടികൾ വിവരിച്ചുകൊണ്ട് പ്രൊഫ. ടി കെ ജി നായർ, പ്രൊഫ. ജി പ്രഭാകരൻനായർ പ്രൊഫ. എൻ ഗംഗാധരൻനായർ എന്നിവരും സംസാരിച്ചു.

'ആസൂത്രിത വികസനം ഇന്ത്യയിൽ'—സെമിനാർ

എ കെ പി സി ടി എ — നെൻമാറ ബ്രാഞ്ചിൻെറ നേതൃത്വത്തിൽ ഫെബ്രുവരി 17ാം തീയതി 'ആസൂത്രിത വികസനം ഇന്ത്യയിൽ' എന്ന വിഷയത്തെക്കുറിച്ച് സെമിനാർ നടത്തി. പ്രിൻസിപ്പൽ എ ഗോപിനാഥൻനായർ സെമിനാർ ഉത്ഘാടനം ചെയ്തു ശ്രീ. എ കെ ജനാർദ്ദനൻ നായർ അവതരിപ്പിച്ച പ്രബന്ധത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ചർച്ചയിൽ സർവ്വശ്രീ ജി. പ്രഭാകരൻനായർ, കെ സുകമാരൻനായർ, എസ് ജയകുമാരൻനായർ, ടി കെ ജി നായർ വി മോഹനൻനായർ, വിക്രമപ്പണിക്കർ തുടങ്ങിയവർ പങ്കെടുത്തു. ബ്രാഞ്ച് പ്രസിഡൻറ് ശ്രീസുശീലൻപിള്ളഅധ്യക്ഷതവഹിച്ചു.

പ്രൊഫ. പി കെ കരുണാകരൻ നായർ നിര്യാതനായി

എ. കെ. പി. സി. ടി. എ. യിലെ സജീവാംഗമായിരുന്ന പ്രൊഫ. കരുണാകരൻ നായർ (61) ജനുവരി 30-ാം തീയതി അന്തരിച്ചു. വിവിധ എൻ. എസ്. എസ് കോളേജുകളിലായി പ്രശസ്ത സേവനമനുഷ്ഠിച്ചിട്ടുള്ള ഇദ്ദേഹം കഴിഞ്ഞവർഷമാണ് സർവ്വീസിൽ നിന്നും വിരമിച്ചത്. അദ്ധ്യാപകർ പരേതൻെറ വസതിയിലെത്തി എ. കെ. പി. സി. ടി. എ. യ്ക്ക വേണ്ടിയും എൻ. എസ. എസ്. കോളേജ് ടീച്ചേഴ്സ് കോ-ഓർഡിനേഷനുവേണ്ടിയും റീത്തു സമർപ്പിച്ചു.

(6-ാം പേജിന്റെ തുടർച്ച)

അതുകൊണ്ടരിശം തീരാഞ്ഞിട്ട്....

സ്ഥലംമാററത്തിനു പൊതു തത്ത്വം വേണ മെന്നാവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ട് സമാധാനപരമായി ധർണ്ണ നടത്തിയഅധ്യാപകരെ കടന്നാക്രമിച്ച മാനേജുമെൻറിൻെറ അരിശം അവിടംകൊണ്ടും തീർന്നില്ല. അന്നുരാത്രിയിൽത്തന്നെ കുറച്ച് അധ്യാപകരെ സ്ഥലംമാററാനുള്ള ഓർഡറുണ്ടാക്കി. (ഇത്തരം നടപടികൾ ശരിയല്ലെന്നും, അധ്യാപകമർദ്ദനവും, ഭീഷണിയും തെറിവിളിയുമൊക്കെ, മാനേജുമെൻറിനെ ചീത്തയാക്കുകയേ ഉള്ളൂ എന്നും ഏതാനും ചിലർ രാത്രിയിൽ നടന്ന മാനേജുമെൻറുയോഗത്തിൽ അഭിപ്രായപ്പെട്ടതായി അറിയുന്നു. എൻ. എസ്. എസ്. തന്നെ പലസമരങ്ങളും നടത്തുന്നുണ്ട്. ആ സമരങ്ങളെ മററുള്ളവർ ഇത്തരത്തിലാണ് നേരിടുന്നതെങ്കിൽ എന്തായിരിക്കും സ്ഥിതി എന്നവർ ചോദിച്ചു. പക്ഷേ മാനേജുമെൻറിനുള്ളിലെ 'കോക്കസ്' ഗുണ്ടാവിളയാട്ടത്തെ ന്യായീകരിച്ചു സംസാരിച്ചതായാണ് അറിയുന്നത്.)

ഹിന്ദുകോളേജ് എ. കെ. പി. സി. ടി. എ. ബ്രാഞ്ചുപ്രസിഡൻറ് പ്രൊഫ. കെ. കെ. ജി. പിള്ള, സെക്രട്ടറി പി. കെ. രാജശേഖരൻ നായർ, ട്രഷറർ എൻ. ജി. കരുണാകരൻ നായർ, കോ-ഓർഡിനേഷൻ സെക്രട്ടറി ഡോ. പി. എസ്. പണിക്കർ, പന്തളം കോളേജിലെ കെ. ഭാർഗവൻപിള്ള എന്നിവരെയെല്ലാം വിദൂരസ്ഥലങ്ങളിലേയ്ക്കുമാററി.

മാനേജ്മെൻറിൻെറ ഭീരുത്വത്തിൻെറ മററൊരു തെളിവായേ ഈ നടപടി അധ്യാപകർ കാണുന്നുള്ളൂ. ന്യായമായ ഒരവകാശം സ്ഥാപിച്ചുകിട്ടാൻവേണ്ടി സമരം ചെയ്യുന്ന അധ്യാപകർ സ്ഥലംമാററമെന്നു കേട്ടാൽ വാടിപ്പോവുകയില്ല. അങ്ങിനെ ആയിരുന്നെങ്കിൽ അധ്യാപക പ്രസ്ഥാനം എന്നേ തളർന്നുപോയേനെ. പലതരത്തിലുള്ള ഗുണ്ടായിസങ്ങൾ അധ്യാപകരുടെ നേർക്ക് മുമ്പു, മാനേജ്മെൻറുകൾ നടത്തിയിട്ടുണ്ട്. അതൊക്കെ അതിജീവിച്ചു വളർന്നുവന്ന അധ്യാപക പ്രസ്ഥാനത്തിന് ഇവിടെയും വിജയിക്കാൻ കഴിയും.

സ്ഥലമാററങ്ങൾക്ക് പൊതുതത്ത്വം ആവിഷ്കരിക്കുക, പ്രൈവററ് മാനേജ്മെൻറുകളുടെ അഴിമതി അവസാനിപ്പിക്കുക എന്നീ സാമൂഹ്യമായ ആവശ്യങ്ങൾ നേടിയെടുക്കുന്നതിനു വേണ്ടി എത്ര തന്നെ ഭീഷണികളുണ്ടായാലും വർഗ്ഗബോധമുള്ള അധ്യാപകർ ശക്തമായി മുന്നോട്ടു പോവുക തന്നെ ചെയ്യും. ○

(4-ാം പേജിൻെറ തുടർച്ച)

രാനാണ്. ഒരു ചെറിയ വിഭാഗം അധ്യാപകരെ സ്വന്തം പാർശ്വവർത്തികളാക്കി നിലനിർത്തിക്കൊണ്ട് ബഹുഭൂരിപക്ഷം വരുന്ന അധ്യാപകരുടെ ജനാധിപത്യാവകാശങ്ങളെ തച്ചുതകർക്കാനാണ് മാനേജുമെൻറ് ഒരുമ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. പക്ഷേ അതു വിജയിക്കാൻ പോകുന്നില്ലെന്ന് ഞങ്ങൾ മുന്നറിയിപ്പു നൽകുന്നു. എ. കെ. പി. സി. ടി. എ എല്ലാ അധ്യാപകർക്കും തുല്യനീതി കിട്ടാനായി നിലകൊള്ളുന്നു. അതിനുവേണ്ടിയുള്ള പോരാട്ടത്തിൽ എന്തുത്യാഗം സഹിക്കാനും സംഘടനാ പ്രവർത്തകർ തയ്യാറാണ്.

ഗുണ്ടകളുടേയും പോലീസിൻേറയും സഹായത്തോടെ അവകാശ സമരങ്ങളെ നേരിടുന്ന മാനേജുമെൻറിനെതിരെ വ്യാപകമായ പ്രതിഷേധമാണ് ഉയർന്നുവന്നിട്ടുള്ളത്. അധ്യാപകരും വിദ്യാർത്ഥികളും മാത്രമല്ല ജനാധിപത്യാവകാശങ്ങളെ മാനിക്കുന്നവരെല്ലാം ഈ കടന്നാക്രമണത്തെ അപലപിച്ചിട്ടുണ്ട്. മാനേജുമെൻറിൻെറ മർദ്ദനനയത്തിനെതിരേ ഉയർന്നുവരാൻപോകുന്ന അതിശക്തമായ പ്രക്ഷോഭസമരങ്ങൾക്ക് എല്ലാവരുടെയും പിൻതുണ എ. കെ. പി. സി. ടി. എ. അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. ○

ജേർണൽ അറിയിപ്പ്

വരിക്കാർ ജേർണൽസംബന്ധമായി കത്തുകളെഴുതുമ്പോൾ ലഡ്ജർ റാപ്പറിൽ കൊടുത്തിട്ടുള്ള നമ്പർകൂടി കാണിക്കണമെന്ന് അഭ്യർഥിക്കുന്നു.

1982 ഫെബ്രുവരി 7ന് ചേർന്ന പ്രവർത്തകസമിതി യോഗത്തിന്റെ ചർച്ചകളും തീരുമാനങ്ങളും

പ്രൊഫ: എൻ. എം. ജോസഫ് (ജനറൽ സെക്രട്ടറി.)

പ്രവർത്തകസമിതി യോഗം ഫെബ്രുവരി 7–ന് രാവിലെ 11 മണിക്ക് പ്രസിഡൻറ് പ്രൊഫ: പി. രവീന്ദ്രനാഥിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ എറണാകുളം ഹോട്ടൽ എമ്പസിയിൽചേർന്നു.

തുരുത്തിക്കാട് ബി. എ. എം. കോളേജിൽ കഴിഞ്ഞ നാലിൽപരം വർഷങ്ങളായി ലീവ് വേക്കൻസിയിൽ ജോലിചെയ്യുന്ന ശ്രീ കെ. പി. മാത്യുവിനെ, അദ്ദേഹം ജോലിയിൽ ചേർന്നതിന് ശേഷമുണ്ടായ സ്ഥിരം ലാവണത്തിലേക്ക് മാററണമെന്ന നമ്മുടെ അടിയന്തിരാവശ്യം നിരാകരിച്ച ബി. എ. എം കോളജ് മാനേജുമെൻറിന്റെ നിലപാടിൽ പ്രതിഷേധിക്കുകയും ഈ പ്രശ്നം ഉടൻ പരിഹരിക്കണമെന്ന് ബന്ധപ്പെട്ടവരോട് അഭ്യർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്തു. കൂടാതെ മാത്യുവും മാനേജരുമായുള്ള കേസുകളുടെ പ്രാരംഭ ചെലവുകൾക്കായി 500 രൂപാ കൊടുക്കുവാനും പ്രവർത്തകസമിതി തീരുമാനിച്ചു.

നേരത്തെ തീരുമാനിച്ചിരുന്ന വനിതാപ്രവർത്തകരുടെ സമ്മേളനം 28–2–1982–ൽ എറണാകുളം മഹാരാജാസ് കോളേജിൽവച്ചു നടത്തുവാൻ തീരുമാനിച്ചിരിക്കുകയാണ്. രാവിലെ 11 മണിക്ക് സമ്മേളനം ആരംഭിക്കും. ബ്രാഞ്ചു–ജില്ലാ സെക്രട്ടറിമാർ കഴിവത് വനിതാപ്രവർത്തകരെ സമ്മേളനത്തിൽ പങ്കെടുപ്പിക്കേണ്ടതാണ്.

മട്ടന്നൂർ പഴശ്ശിരാജാ എൻ. എസ്. എസ്. കോളേജ് യൂണിററിന്റെ സംഘടനാവിരുദ്ധ പ്രവർത്തനങ്ങളെപ്പററി ചർച്ചചെയ്തു. ബ്രാഞ്ച്–ജില്ലാ സെക്രട്ടറിമാരുടെ റിപ്പോർട്ടിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ ബ്രാഞ്ചിനോട് വിശദീകരണം ചോദിക്കുവാൻ തീരുമാനിച്ചു.

സ്ഥലംമാററങ്ങൾക്ക് ന്യായമായ മാനദണ്ഡങ്ങളുണ്ടാക്കണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ടും നിയമനാംഗീകാരം, കുടിശിക ബില്ലുകൾ മുതലായവ സംബന്ധിച്ചുള്ള രേഖകൾ അധികൃതർക്ക് നൽകുന്നതിൽ വരുത്തുന്ന കുററകരമായ കാലതാമസത്തിൽ പ്രതിഷേധിച്ചും കോർപ്പറേററു് മാനേജുമെൻറുകളുടെ മുമ്പിൽ നടത്തുന്ന ധർണകളുടെ ഭാഗമായി, എസ്. എൻ. ട്രസ്ററാഫീസിനു മുമ്മിൽ 16–1–82-ൽ നടത്തുവാനിരുന്ന മാററിവയ്ക്കപ്പെട്ട ധർണ 8–3–82–ൽ നടത്തുവാൻ പ്രവർത്തകസമിതി തീരുമാനിച്ചു. പ്രസ്തുത ധർണയിൽ എല്ലാ അംഗങ്ങളും പങ്കെടുക്കണമെന്നും കഴിയുന്നത്ര ആളുകളെ പങ്കെടുപ്പിക്കുവാൻ ജില്ലാ–ബ്രാഞ്ചു സെക്രട്ടറിമാർ പരമാവധി ശ്രമിക്കണമെന്നും അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു.

8–3–82 തിങ്കളാഴ്ച രാവിലെ 10 മണി മുതൽ ഉച്ചയ്ക്ക് ഒരു മണിവരെയാണ് ധർണ. ധർണയ്ക്ക് എത്തുന്നവർ രാവിലെ 9.30 ന് മുമ്പായി കൊല്ലം ടി. ബി. ജംഗ്ഷനിൽ എത്തിച്ചേരേണ്ടതാണ്. അവിടെനിന്നും പ്രകടനമായിട്ടാണ് എസ്. എൻ. ട്രസ്ററാഫീസുനു മുമ്പിലേയ്ക്ക് നീങ്ങുന്നത്.

അടുത്ത വർഷത്തേയ്ക്കുള്ള സംഘടനാതെരഞ്ഞെടുപ്പുകൾ നടത്തുന്നതിന് കോഴിക്കോട് സർവ്വകലാശാലാ സിൻഡിക്കേററംഗമായ പ്രൊഫ: വി. നാരായണൻകുട്ടിയെ പ്രവർത്തകസമിതി നിശ്ചയിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിലാസം താഴെ ചേർക്കുന്നു.

പ്രൊഫ: വി. നാരായണൻകുട്ടി
ഗുരുവായൂരപ്പൻ കോളേജ്, കോഴിക്കോട്.

അടുത്ത സംഘടനാ തെരഞ്ഞെടുപ്പിന്റെ ഷെഡ്യൂൾ അംഗീകരിച്ചു. ഷെഡ്യൂൾ ഉടനെ ബ്രാഞ്ചുകളിലേയ്ക്ക് അയയ്ക്കുന്നതാണ്.

23–1–82 ൽ എൻ. എസ്. എസ്. ഹെഡാഫീസിനു മുമ്പിൽ സത്യാഗ്രഹം നടത്തുവാനെത്തിയ അദ്ധ്യാപകരെ ക്രൂരമായി മർദ്ദിച്ചതിലും, ധർണയിൽ പങ്കെടുത്തവരെ സ്ഥലം മാററിയതിലും പ്രവർത്തകസമിതി പ്രതിഷേധിച്ചു. ○

kerala private college teacher

monthly journal of the all kerala private college teachers' association

No. 35 | *R. No. M-36025/81* | *Registered No: KL/TV(N)/237*

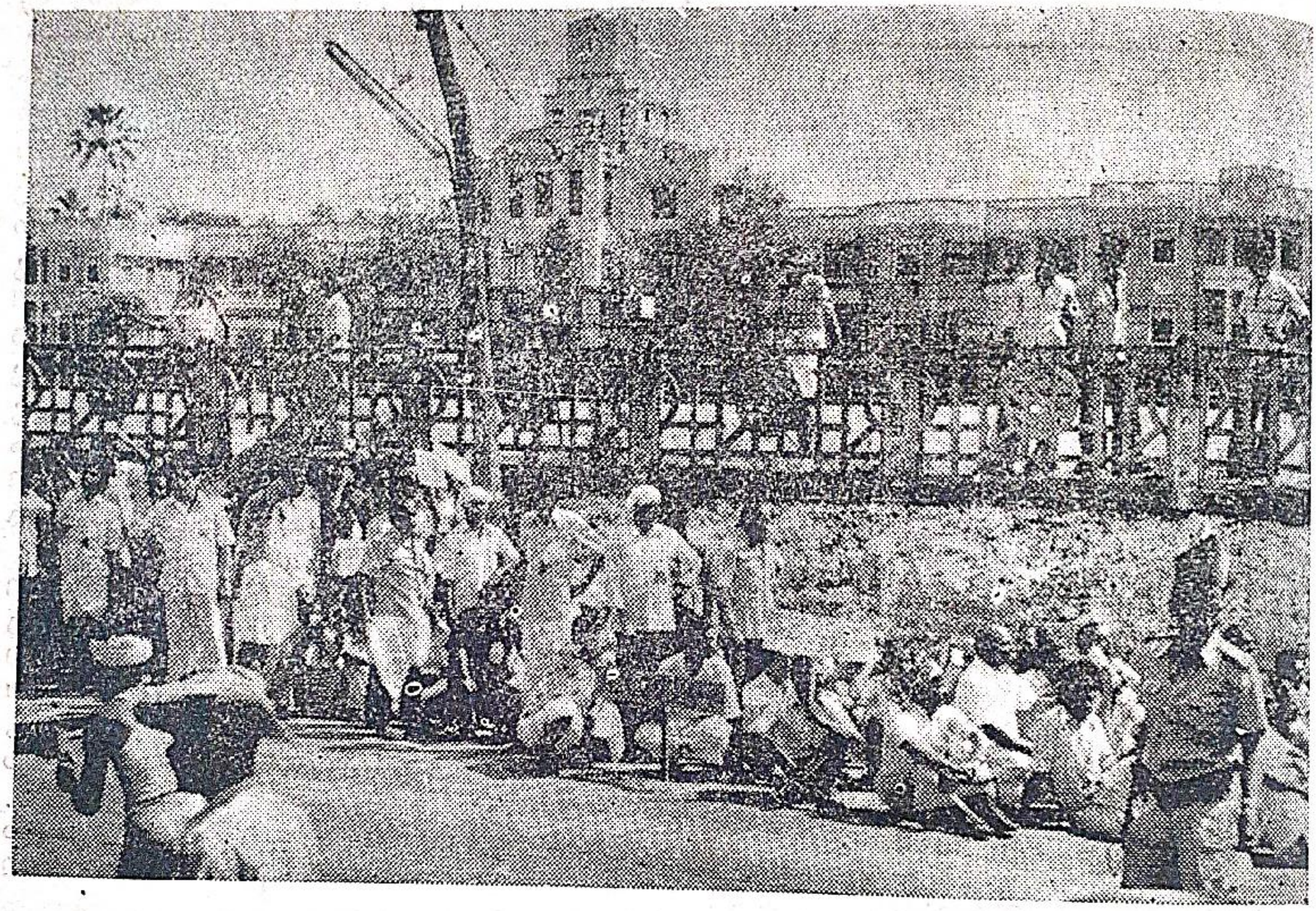

അവകാശങ്ങൾക്കു വേണ്ടി അധ്യാപകരുടെ പോരാട്ടം

സ്ഥലംമാററങ്ങൾക്ക് പൊതുതത്ത്വമാവിഷ്ക്കരിക്കുക, അഴിമതികൾ അവസാനിപ്പിക്കുക തുടങ്ങിയ പ്രധാനപ്പെട്ട ആവശ്യങ്ങളുന്നയിച്ചു കൊണ്ട് എ. കെ. പി. സി. ടി. ഏ പ്രവർത്തകർ ജനുവരി 23ന് ചങ്ങനാശ്ശേരി എൻ. എസ്. എസ്. ഹെഡ് ഓഫീസിനു മുമ്പിൽ ഉപവാസ സത്യാഗ്രഹം നടത്തുന്നു. സമാധാനപരമായി ധർണ നടത്തിയ അധ്യാപകരെ അഞ്ഞൂറോളം ഗുണ്ടകളെ സംഘടിപ്പിച്ചാണ് മാനേജ്മെൻറ് നേരിട്ടത്.

printed and published by v. narayanan kutty, at chempaka printers, trivandrum-4
chief editor: v. n. murali.